De Ce A Trebuit Să Fie Păstori

Tucson, Arizona, USA
21 Decembrie 1964

1 Cred că sunt un predicator cu plămâni buni. Şi fiind fără educaţie, presupun că pentru unii oameni nici nu par a fi un predicator. Eu nici măcar nu pretind că sunt un predicator, sunt ca o roată de rezervă. Dar simt că am un Mesaj de la Dumnezeu, care, în felul meu (acela-i singurul fel cum Îl pot prezenta), încerc să-L prezint lumii. Şi dacă nu stau cu acel Mesaj, aş fi un trădător înaintea lui Dumnezeu şi un făţarnic faţă de voi. O persoană care va spune un singur lucru şi va crede un altul, este făţărnicie. Noi trebuie întotdeauna să vorbim adevărul din inimă. Ca atunci când oamenii ne privesc, chiar dacă nu sunt deacord cu noi, dorim să fim Bărbaţi şi femei cinstiţi: căci vorbim din inima noastră, ceea ce este adevăr în inimile noastre.

2 Anul trecut, sau cu un an înainte, am avut ocazia să vorbesc cu un creştin sau scuzaţi-mă, un mesaj de Crăciun, aici la Ramada. Şi cred că am mai vorbit acest subiect, posibil că aici la Phoenix, despre: De ce micul Betleem? Şi cred că aici, anul trecut am vorbit despre: Noi am văzut Steaua Lui în Est şi am venit să ne închinăm Lui.

Ştiţi, când citiţi Biblia, ne întrebăm, "De ce?" Şi în seara aceasta m-am gândit, dacă mă suportaţi puţin, şi rugaţi-vă cu mine, voi încerca să vă dau mesajul meu de Crăciun. Numai Dumnezeu ştie unde va fi următorul Crăciun. Astfel fiindcă acesta ar putea fi ultimul Crăciun la care am putea sta împreună, până când vom sta la altă masă. Şi nu va fi de acest felul, dar aceea va fi când vom mânca şi vom bea comuniunea din nou cu El, în Împărăţia Tatălui la capătul drumului. Şi apoi, să ne apropiem de el în seara aceasta ca şi cum ar fi ultimul mesaj de Crăciun la care vom sta împreună, din adâncul sincerităţii noastre.

3 Aş vrea să vorbesc în seara aceasta despre un subiect neobişnuit, dar uneori îl aflaţi pe Dumnezeu în lucrul neobişnuit. El face lucruri într-un fel neobişnuit. Nu în calea obişnuită, este calea neobişnuită, timpuri neobişnuite, scene neobişnuite, El este neobişnuit. Şi vreau acest Cu voia Domnului, vreau să vorbesc despre subiectul: De ce a trebuit să fie păstori.

Şi acum chiar înainte de a ne apropia de Cuvânt, care cred eu că este Dumnezeu, "La început era Cuvântul, şi Cuvântul era cu Dumnezeu, şi Cuvântul era Dumnezeu. Şi Cuvântul s-a făcut trup şi a locuit între noi."

4 Aşa cum am zis, ultima săptămână, sau în săptămâna dinainte la Phoenix, "S-a dovedit că există subiecte pe acest pământ, oameni, care trec prin clădirea aceasta acum." Televiziunea o dovedeşte. Aceea este într-o altă dimensiune, ochiul nostru natural şi cele cinci simţuri nu le pot percepe. Nu televiziunea fabrică ceva, doar o canalizează. Nu puteţi face o mişcare cu degetul, nu puteţi clipi din ochi, ci s-a dovedit că s-a înregistrat veşnic. Aş putea sta Sau un om în Australia, ar avea un ecran de televiziune, nu numai aceea dar omul ar putea vorbi, să-şi mişte degetul, să clipească din ochi, sau chiar culoarea hainelor ce le poartă, s-ar proiecta aici pe perete; şi dacă este în Africa, Australia, în jurul lumii. Vedeţi, există un ciclu de unde de eter. Nu le pot explica, dar ştiu că aceea este acolo. Nu cred că cineva ar putea într-adevăr să o explice. Astfel, televiziunea poate atrage aceasta înăuntru şi să o facă realitate prin ceva instrumente, care o poate reflecta pe perete.

5 Acum, acelaşi lucru a fost aici când era Adam. Televiziunea a fost aici când-când Ilie a stat pe Mutele Carmel. Aceea a fost aici când Martin Luther, acel preot tânăr, a aruncat împărtăşirea pe pământ şi a zis, "Aceea este azimă! Şi cel neprihănit va trăi prin credinţă." Aceea a fost aici atunci, dar noi o aflăm chiar acum. Şi de asemenea este aşa, că în prezenţa noastră în seara aceasta este Dumnezeu, Îngerii, fiinţele supranaturale care sunt invizibile simţului nostru natural al vederii. Dar într-o zi aceea va fi o realitate tot aşa cum este televiziunea acum, şi tot aşa de obişnuită. Acum, de aceea cred eu Cuvântul.

Isus a zis, "Oricine va adăuga un Câvânt la această Biblie, sau va scoate un Cuvânt din Ea, partea lui va fi scoasă din Cartea Vieţii."

6 Astfel, să ne aplecăm capetele atunci, înainte de a-l citi. Aşa de solemn! Orice om care are putere fizică poate deschide pagina, dar numai Dumnezeu Îl poate descoperi.

Şi cu capetele noastre aplecate acum spre praful din care am fost luaţi, şi într-o zi ne vom întoarce, mă întreb Şi în acest moment solemn, în timp ce ne apropiem de Crăciun, dacă există cineva aici care într-adevăr se simte nevrednic şi ar vrea să fie amintit în rugăciunea aceasta, aţi vrea (fără să vă ridicaţi capul) doar ridicaţi-vă mâinile spre Dumnezeu să ziceţi, "Aminteşte-mă, Doamne, la acest Crăciun"? Dumnezeu să vă binecuvânteze.

7 Preasfânt şi graţios Tată Ceresc, Dumnezeule Atotputernic, cel ce a fost de la început, înainte de a exista o stea, sau un atom, sau o moleculă. Tu ai făcut toate lucrurile prin isus Cristos Fiul Tău, şi ne-ai dat toate lucrurile gratuit în El. Îţi mulţumim, în seara aceasta, Doamne, pentru această ocazie ce ne-ai dat-o să ne adunăm împreună, să fim avertizaţi şi învăţaţi prin Duhul Sfânt. Şi Duhul Sfânt ia Cuvintele Tale şi ni le descopere, fiindcă Isus a zis, "Când va veni Duhul Adevărului, vă va reaminti aceste lucruri ce le-am zis şi să vă arate lucrurile ce vor veni."

Dumnezeule, nu există nici unul în mijlocul nostru, nici nu există cineva pe pământ, care este vrednic să încerce să interpreteze Cuvântul Tău, fiindcă este scris căci, "Cuvântul lui Dumnezeu nu se interpretează particular." De aceea, Doamne, ne rugăm ca Duhul Sfânt să ne dea în seara aceasta, la unul fiecare, partea de care avem nevoie să satisfacem foamea ce este în inima noastră pentru o umblare mai apropiată cu Tine. Suntem nepotriviţi, necuraţi, nevrednici. Lasă ca acel Copil care s-a născut în Betleem, care a trăit cea mai perfectă viaţă, şi a fost singurul Om perfect de pe pământ, şi S-a dat Însuşi ca răscumpărare să ne poată curăţi pe noi păcătoşii necuraţi şi să ne aducă în împărtăşire cu Tatăl, acordă în seara aceasta ca Duhul Sfânt (prin predicarea Cuvântului) să o facă pentru noi.

8 Doamne Dumnezeule, există mulţi bolnavi în ţară astăzi, în faţa celor mai bune medicamente cu care am fost cândva îngrijiţi, şi cele mai bune medicamente şi cele mai bune spitale. Şi încă în toate descoperirile noastre mari ştiinţifice, încă există mai multe boli decât a cunoscut lumea cândva, fiindcă există mai mult păcat şi necredinţă decât a cunoscut lumea cândva. Ajută-ne în seara aceasta, mare Medic, să vindeci bolnavii din mijlocul nostru.

Şi dă-ne Duhul, adevăratul Duh de Crăciun. Când astăzi aceea este când ceremoniile păgâne, pomii de Crăciun sunt închinaţi, poveşti inventate a un-unui om numit Moş Crăciun, şi a iepurilor de Paşti ai noştri, şi diferite mode cu care s-a afişat lumea comercială, fie ca acelea să fie lăsate la o parte, Dumnezeule. Fie ca noi să intrăm în Cristosul Cuvântului, că am cerut-o în Numele Lui pentru gloria Lui. Amin.

9 Dacă vreţi să deschideţi cu mine pentru citirea în Scrierea Sfântă, Sf. Luca, al 2-lea capitol. Mă puteţi auzi bine? Există ceva transpunere în microfoane? Mă puteţi auzi în spate bine? Dacă puteţi, ridicaţi-vă mâna. Vă mulţumesc. Al 2-lea capitol din Evanghelia după Sf. Luca:

> *1 În vremea aceea a ieşit o poruncă de la Cezar August să se facă recensământul tuturor oamenilor.*
>
> *2 Recensământul acesta s-a făcut prima dată pe când era guvernator în Siria Quirinius.*
>
> *3 Toţi se duceau să se înscrie, fiecare în cetatea lui.*
>
> *4 Iosif s-a urcat şi el din Galileea, din cetatea Nazaret, ca să se ducă în Iudeea, în cetatea lui David numită Betleem - pentru că era din casa şi din seminţia lui David -*
>
> *5 să se înscrie împreună cu Maria, logodnica lui, care era însărcinată.*
>
> *6 Pe când erau ei acolo, s-a împlinit timpul când trebuia să nască Maria.*
>
> *7 Şi L-a născut pe Fiul ei cel întâi născut, L-a înfăşat în scutece şi L-a culcat într-o iesle, pentru că în casa de poposire nu era loc pentru ei.*
>
> *8 În regiunea aceea erau nişte păstori care stăteau afară în câmp şi vegheau noaptea împrejurul turmei lor.*
>
> *9 Şi iată că un înger al Domnului s-a înfăţişat înaintea lor şi gloria Domnului a strălucit împrejurul lor. Ei s-au înfricoşat foarte tare.*
>
> *10 Dar îngerul le-a zis: Nu vă temeţi, căci vă aduc o veste bună, care va fi*

o mare bucurie pentru tot poporul:

11 astăzi în cetatea lui David vi s-a născut un Mântuitor, care este Cristos Domnul.

12 Iată semnul după care-L veţi cunoaşte: veţi găsi un Prunc înfăşat în scutece şi culcat într-o iesle.

13 Şi deodată, împreună cu îngerul s-a unit o mulţime de oaste cerească, lăudând pe Dumnezeu şi zicând:

14 Glorie lui Dumnezeu în locurile preaînalte şi pace pe pământ între oamenii plăcuţi Lui.

15 După ce au plecat îngerii de la ei ca să se întoarcă în cer, păstorii au zis unii către alţii: Haideţi să mergem la Betleem şi să vedem ce ni s-a spus şi ce ne-a făcut cunoscut Domnul.

16 S-au dus în grabă şi au găsit pe Maria, pe Iosif şi Pruncul culcat în iesle.

17 După ce L-au văzut, au istorisit ce li se spusese despre Prunc.

18 Toţi cei care i-au auzit s-au mirat de cele ce spuneau păstorii.

19 Maria păstra toate cuvintele acelea şi se gândea la ele în inima ei.

20 Şi păstorii s-au întors glorificând şi lăudând pe Dumnezeu pentru toate cele ce auziseră şi văzuseră şi care erau întocmai cum li se spusese.

Fie ca Domnul să-Şi adauge binecuvântările la citirea Cuvântului Său.

10 Acum, este o… De ce s-a descoperit acest mare eveniment păstorilor? Acela ar fi un lucru uimitor pentru noi. Am avut câteva Scripturi notate aici, şi câteva note peste care încerc să trec, să vă explic de ce din câte ştiu mai bine. Şi poate apoi după aceasta, Domnul cu harul lui, în seara aceasta, va îndepărta de ce-urile de la noi. Dar au Cei mai mulţi dintre noi, presupun, odată sau cumva s-au întrebat de ce acest, cel mai mare eveniment din toate timpurile s-a descoperit păstorilor. De ce s-a descoperit păstorului şi nu teologilor din acea zi. De ce nu s-a descoperit teologilor acelei zile (ei au fost aceia care au fost instruiţi să-l audă)? Şi de ce a venit şi a ocolit pe cei bogaţi, şi a venit la cei săraci? De asemenea, de ce a ocolit pe cei învăţaţi şi pricepuţi, şi a venit la cei smeriţi şi neînvăţaţi? Sunt câteva întrebări cu "de ce" în aceasta.

11 Şi alt motiv ce l-aş putea spune, observaţi, bebeluşul s-a născut în Betleem. Căci Betleemul în interpretarea Ebraică, aşa cum am avut-o cu câţiva ani în urmă aici, Betleem înseamnă "casa pâinii lui Dumnezeu." Şi am dovedit în Scripturi, El nu a putut veni în alt loc. Betleemul s-a fondat prin Rahav şi soţul ei. Rahav a fost o curvă pe care a (citat-o) un general din armata Israeliană, după ce au luat Ierihonul… Şi prin credinţă ea a crezut mesajul lui Dumnezeu, în starea ei, şi a fost salvată. Şi de acolo, când Iosua a împărţit ţara unde fiecare trebuia să fie,

12 Şi acolo este o lecţie mare pe care cândva sper să fiu în stare să o aduc la Tucson, despre acele mame Evreice care năşteau copiii aceia. Când ea gemea în durerea naşterii copilului, ea îi pune numele copilului şi l-a stabilit poziţional în ţară, seminţia lui. Lucrul mare, tot Cuvântul lui Dumnezeu potriveşte chiar împreună. Dacă nu potriveşte împreună, acela nu este Cuvântul lui Dumnezeu care este alcătuit greşit, este gândul vostru care potriveşte Cuvântul greşit. Tot potriveşte împreună.

13 Astfel, El era Pâinea Vieţii, aşa cum am învăţat ultima săptămână în Phoenix, sau cu o săptămână mai înainte de aceea. Şi fiind Pâinea vieţii, El nu a putut veni într-un alt loc decât în "casa pâinii lui Dumnezeu." Şi acela era "de ce-ul". Acum, aici, Isus s-a născut în Betleem, şi în Betleem era o sinagogă, marii conducători religioşi au trăit în Betleem. David marele rege păstor s-a născut în Betleem, tatăl lui Iese s-a născut în Betleem, bunicul lui Obed s-a născut în Betleem. Tot la fel, peste tot în urmă, el a venit din Betleem.

Şi aici, Isus Fiul lui David s-a născut în Betleem, chiar sub umbrele marilor catedrale. Apoi dacă oamenii aceia sunt instruiţi, şi au aşteptat după un Mesia tot timpul acestor ani; patru mii de ani, Mesia a fost profeţit că va veni. Şi apoi dacă Mesia s-a născut în umbra catedralei, de ce au trebuit ei să meargă în urmă până la munţi la un grup de neînvăţaţi, păstori neinstruiţi să aducă marele Mesaj, primul Mesaj? Şi a însărcinat păstorii! Nu cei înţelepţi şi instruiţi, ci păstorii. Este un lucru ciudat, nu-i aşa?

Dar trebuie să fie un de ce pe undeva… Există un de ce, acum trebuie să fie un răspuns de ce! Şi nimeni nu ştie răspunsul în afară de Dumnezeu. El este Acela care cunoaşte răspunsul.

14 Acum, amintiţi-vă, Mesia era deja în oraş, născut în oraş, într-un staul; chiar lăgă marile catedrale unde marele preot, marii preoţi, teologi, înţelepţii, şi cei şcolaţi, toţi au fost acolo aşteptând după Mesia. Şi acolo era El, chiar în mijlocul lor! Dar de ce s-au dus la în munţii Iudeii la cei needucaţi, neinstruiţi, fără cultură, cei mai săraci dintre toţi? Arată ca şi cum cea mai nepotrivită persoană cu o aşa treabă, să descopere Mesajul şi să-i trimită la ei să aducă Mesajul.

Cunoaşteţi părerea mea? Poate nu contează aşa de mult, dar vreau să-mi spun părerea: Cred că este din cauza înţelepciunii lui Dumnezeu, că El a ştiut că ei nu vor primi un astfel de Mesaj în felul cum a venit. Nu a fost după gustul învăţăturii lor. Acela a fost altfel. Nu a fost în felul cum au fost ei instruiţi să creadă că va fi. Acela a fost contrar cu înţelegerea lor teologică. Toată instruirea lor, toată învăţătura lor a fost ocolită, a ajuns o nimica. Cred că a fost înţelepciunea lui Dumnezeu care a ştiut că ei nu vor primi un astfel de Mesaj.

15 Astfel Mesia a fost aici, şi trebuie să fi existat cineva să-L recunoască. Şi El a ştiut că aceia nu s-ar fi amestecat cu astfel de lucruri ca acela. El va fi mult mai în stare să-Şi ducă Mesajul la un grup needucat decât ar fi cu un grup amestecat care era aşa de stabilit în căile lui încând nimic nu-i puteau întoarce, nici măcar Cuvântul lui Dumnezeu.

Şi acum, prietene creştin, daţi-mi voie să pun această întrebare, cu toată siceritatea şi dragostea. Eu doar mă întreb dacă El ar face acelaşi act în seara aceasta, şi să ne trimită în această generaţie Cuvântul promis care s-a promis pentru această generaţie, mă întreb dacă teologii, şi educatorii, şi cei înţelepţi, nu ar respinge Mesajul în acelaşi fel cum au făcut atunci? Omul nu se schimbă, nici Cuvântul lui Dumnezeu nu se schimbă. El este Dumnezeul neschimbător, El nu se schimbă!

16 Observaţi, Îngerii vin şi îşi dau Mesajul unor oameni de o statură aşa de josnică, când au existat mult mai mult (pământeşte gândind) calificaţi decât aceşti săraci, păstori analfabeţi. Păstorul a fost cel mai analfabet dintre toţi, el nu a avut nevoie să ştie nimic decât despre oile lui. El nu a vrut să ştie matematică. El nu a trebuit să ştie cum să-să despice un atom. Nu a avut nevoie să meargă la şcoală. El doar a trebuit să-şi cunoască oile, aceea-i tot ce avea nevoie să ştie. Şi Dumnezeu, marea Înţelepciune, şi Izvorul şi resursa întregii înţelepciuni, a ales o astfel de persoană ca aceea (persoane, mai degrabă, ca aceea), şi să ocolească pe toţi acei şcolari bine instruiţi care sunt instruiţi şi Îl cunosc. Aceea vorbeşte despre un singur lucru, căci ei au fost instruiţi în câmpul greşit. Trecând pe lângă toţi cei importanţi din ţară; acolo existau oameni importanţi, mari învăţători, Caiafa marele preot, mulţi alţi oameni mari, tot Israelul bine învăţat, toate denominaţiile, şi toţi teologii lăudăroşi, Dumnezeu i-a ocolit pe fiecare dintre ei! Acum, aceea este înţelepciunea lui Dumnezeu.

17 Observaţi, Înălţimea Cerului s-au grăbit să onoreze pe cei mai smeriţi şi needucaţi de pe pământ. Cel mai înalt din Cer a coborât să se facă cunoscut celor mai de jos de pe pământ, ocolindu-i pe toţi intermediarii să Se facă cunoscut păstorilor obişnuiţi; venind să le dea acestor păstori obişnuiţi cel mai mare Mesaj din toate timpurile. Au existat mulţi mesageri mari. Dacă ne gândim la zilele lui Noe, şi a profeţilor, şi-şi marii preoţi, şi alţii, care au fost în zilele ce au trecut. Marele om învăţat, regii, potentaţii, monarhi, dar aici El vine cu cel mai mare Mesaj dintre toate. Care era mesajul? "Mesia este aici acum!" Vedeţi? Şi a o face cunoscută, El a ocolit pe toţi cei instruiţi, să-l facă cunoscut păstorilor smeriţi.

Gândiţi-vă la aceasta: tot clerul, toţi oameni bisericii, toţi învăţătorii, toţi cei instruiţi teologic, toţi banii ce s-au cheltuit, toate bisericile, toate doctrinele, şi denominaţiile, toate au fost ocolite! Toată învăţătura ce au folosit-o în toate misiunile, şi toată prozelirea, toate calităţile de membrii, şi orice lucru ce au avut au făcut spre onoarea lui Dumnezeu, totuşi cheia Mesajului din toate acelea i-a ocolit. Ciudat! De ce? Vedeţi?

18 Şi observaţi, nu numai aceea, dar cel mai neplăcut loc pentru un astfel de eveniment. Păstorii, acum, au fost aceia care au primit Mesajul. Şi acum observaţi unde a fost Mesajul: în cel mai neplăcut loc pe care ar fi acceptat cineva să vină. Şi mă întreb, în seara aceasta, dacă am aştepta după un Mesaj adevărat al Domnului Isus, mă întreb

dacă ar fi într-un grup neplăcut, un loc care era când lumea… lumea culturală şi biserica de astăzi s-ar fi gândit la un astfel de grup de, oh, eretici? Mă întreb dacă acela nu ar fi locul unde L-am afla? Cel mai neplăcut loc, şi cei mai necalificaţi vorbitori. Păstorii nu au ştiut nimic despre vorbire, numai strigau după oi; ei bine, poate de aceea a venit El.

19 Dar a existat un Cuvânt promis. Observaţi, aceea s-ar putea face din nou.

Acela a ocolit toţi nobili din ţară. Acela a ocolit nobilii, şi a fost descoperit la cei ce erau nimic. Toţi nobili care au fost decoraţi cu mare divinitate de doctori şi psihologie, şi mari educaţii, şi catedrale mari şi alte lucruri, toate au fost ocolite şi descoperite la cei ce erau nimeni. Înţelepciunea, înţelepciunea infinită al Dumnezeului Atotputernic a făcut-o, să facă cunoscut acelora, cel mai mare Mesaj care a fost cândva, "Mesia acum este pe pământ." Ce înţelepciune! Aceea ar fi putut veni numai de la Dumnezeu care cunoaşte înţelepciunea. Toată înţelepciunea şi toată pregătirea şcolară, şi orice lucru, acum s-a pus la gunoi şi a ocolit marea înţelepciune a lui Dumnezeu. Continuu o repet fiindcă vreau să merg mai adânc. Toată s-a pus la gunoi, fiindcă nu era bună. A ocolit toate acelea să dea voie înţelepciunii lui Dumnezeu să aibe calea corectă, fiindcă Dumnezeu din nimic, ia şi face ceva.

20 Ne-am putea opri aici să vorbim despre Ioan. Ne-am putea opri să vorbim despre Ilie. Nimeni nu ştie de unde a venit Ilie. Tot ce ştiu ei, el doar a apărut pe scenă. Profeţii în urmă prin veacuri, ei au fost nimicuri. Dar Dumnezeu a luat aceea şi a ocolit etica bisericii şi învăţăturile, ca să arate că El este Dumnezeu. El ia ceva care este nimic, să facă ceva din acela. Îşi arată înţelepciunea şi Dumnezeirea prin a face astfel, luând nimicurile. Când a făcut de prima dată omul, El doar a luat un balon de lut şi a făcut un om din el. Unde nu era nimic decât lut, dar El a făcut un om. Şi Dumnezeu ia nimicurile acum, să facă ceva din ele. Şi atât timp cât ne gândim că suntem ceva, atunci nu putem fi folosiţi în mâna lui Dumnezeu. Noi trebuie să uităm tot ce am cunoscut sau învăţat cândva. Ca marele Sfânt Pavel, el a zis că a trebuit să uite tot ce a învăţat cândva, să-l poată cunoaşte pe Cristos.

21 Toată şcoala lor, toate învăţăturile lor şi altele, au lucrat pentru răul lor. Aceea în final l-a negat! Tocmai şcoala ce au avut-o pentru El, să-l creadă, s-a inversat şi a devenit cel mai critic duşman, şi L-a răstignit!

Ştiaţi că istoria se repetă foarte des? Este un fapt evident. S-ar putea repeta chiar lângă noi. "Oh," voi ziceţi, "Dacă aş fi trăit atunci," Ei bine, acum, dacă vreţi să ştiţi ce aţi fi făcut atunci, priviţi la starea voastră prezentă acum; şi puteţi vedea ce aţi fi făcut atunci, fiindcă aceea desigur o descopere.

22 Instruiţi să creadă Cuvântul Lui, şi apoi când Cuvântul Lui a fost dovedit chiar înaintea ochilor lor, au negat Cuvântul care a făcut legitimarea. Când Dumnezeu a dovedit ceea ce va face, şi a zis că El o va face, şi a dovedit că o va face, atunci ei s-au întors şi au numit omul acesta un "duh rău" (care i-a blestemat pe toţi). Gândiţi-vă ce s-a întâmplat! Gândiţi-vă ce i-a determinat; instruirea lor i-a determinat să nu recunoască tocmai Cuvântul făcut trup pentru ziua lor; tocmai cei instruiţi ce i-au avut în şcoli, cu cei mai buni învăţători.

Şi voi ziceţi, "Ei bine, noi nu am face aceea astăzi." Învăţătorii lor au fost mult mai supremi decât ai noştri astăzi (superiori, mai degrabă, decât învăţătorii noştri), şi au greşit. Ei nu au avut nouă sute nouăzeci şi şase de organizaţii diferite aşa cum avem astăzi. Ei au avut vreo trei. Şi în cele trei, urmând la cele trei, şi nici una din cele trei nu L-au recunoscut! Aceea arată că ceea ce face omul este nebunie înaintea lui Dumnezeu, vedeţi.

23 Acum, ei nu au reuşit să-L recunoască. Acum, ei vor face acelaşi lucru din nou.

Omul… Intenţia este bună, aceea întotdeauna este bună. Şi omul nu-şi schimbă postura, el nu-şi schimbă căile lui prea mult; Eu vorbesc despre omul din lume. Omul întotdeauna Îl laudă pe Dumnezeu, omul religios, pentru ceea ce a făcut, şi întotdeauna îndrumă pe oameni spre va ce face El, şi apoi ignoră ceea ce face El! Vedeţi? Acela este doar omul, el este făcut astfel, el a fost întotdeauna în acel fel. Şi voi cititorii Bibliei în seara aceasta cunoaşteţi că aceea este după Cuvânt, "corect." Ei întotdeauna îl laudă pe Dumnezeu pentru ceea ce a făcut, zicând ceea ce va face, şi ignorând ceea ce face. Acela este doar un obicei al omului.

24 Motivul pentru care au făcut aceasta, învăţătorii, după părerea mea acum: ei au

interpretat Cuvântul, fiindcă ei toţi au crezut într-un Mesia ce va veni. Tot Israelul l-a crezut, ei încă o cred astăzi. Dar motivul că nu L-au recunoscut, Mesajul Lui nu a fost conform cu potrivirea lor bisericească. Ei… interpretarea lor ce au avut-o despre Cuvânt, Mesia niciodată nu s-a manifestat Însuşi în felul cum au interpretat ei că va face. Astfel, şi de aceea, ei nu L-au recunoscut fiindcă Acela nu a potrivit cu interpretarea lor. Aşa cum am zis mai înainte, şi o spun din nou, "Dumnezeu nu are nevoie de nimeni să-I interpreteze Cuvântul. El este Propriul Său Interpret."

25 Acum, Biblia zice… Daţi-mi voie să vă dovedesc că acela este Adevărul. Isaia profetul, cu şapte sute cincisprezece ani înainte ca aceasta să se întâmple, profetul Isaia a zis, "O fecioară va zemisli, şi va naşte un fiu." Fără îndoială că fiecare din epoca aceea s-a gândit că fiica lor va fi femeia aceea, fiindcă Isaia a zis-o. Dar, vedeţi, a fost cu şapte sute de ani mai târziu. Dar când… Dumnezeu nu a avut nevoie ca cineva să-I interpreteze Cuvântul, când o va face, sau cum o va face. El a zis că o va face, şi a făcut-o!

26 Dumnezeu a promis că El… În Isaia, la fel, cred eu al 28-lea capitol, pe la versetul 18. Şi de asemenea în Ioel 2:28, că în zilele din urmă, ultimii două mii de ani, El va turna Duhul Lui peste orice făptură. El a zis, "Fiii voştri şi fiicele voastre vor profeţi. Tinerii voştri vor vedea vedenii. Bătrânii vor visa visuri." Şi lucrurile ce le va face El, Isaia a zis, "Cu buze bălbâitoare şi alte limbi voi vorbi acestui popor, şi aceasta este Odihna." Dar ei nu au vrut să-L asculte. Ei au dat din cap şi au mers mai departe pe lângă El. A zis, "Toate mesele lui Dumnezeu au devenit pline de vărsături, şi nu va fi nimic curat." Şi dacă aceea nu este o poză a Ierusalimului, şi a bisericii din acea zi la venirea lui Mesia, aceea este o poză astăzi a fi aceeaşi. Aceea se repetă.

Acum, când Dumnezeu zice că va face un lucru, El L-a făcut. Indiferent de ceea ce gândeşte altcineva despre el, ce zice cineva, când Dumnezeu vorbeşte ceva, El este îndatorat să interpreteze Cuvântul acela Însuşi. Şi dovedirea Cuvântului este interpreatrea Lui Proprie. Observaţi, Dovedirea Mesajului lui Mesia. El a promis ce va face Mesia când El va veni. Şi când El a venit…

27 Chiar oamenii înţelepţi din răsărit s-au uitat spre sud-vest, de unde erau, în Babilon, şi au văzut o stea măreaţă. Ştiţi că nu există nici o urmă de istorie, nicăieri, că vreun observator (chiar dacă au ţinut timpurile prin stele, oamenii mari care au studiat aceste stele)… Nu există nici o istorie care spune ca ei să fi văzut steaua aceea de fapt. De ce? Aceea nu le-a fost dată, ei nu au căutat aşa ceva. Dar aceşti oameni înţelepţi au ştiut că va fi o Stea ce va răsări din Iacob, şi ei o aşteptau, şi Ea a trecut din timpul când Isus s-a născut în Betleem…

Acum, cunosc tradiţiile bisericilor noastre, aceea este ca a bisericilor noastre, ea are lucruri cu susul în jos. Mergeţi aici afară şi vedeţi oameni înţelepţi venind să se închine la un copil; nu există un astfel de lucru în Scripturi. După doi ani ei au ajuns acolo, venind prin câmpii şi trecând Râul Tigru. Ei nu au venit să se închine la un bebeluş, ci la un copil tânăr de vreo doi ani. De ce a fost aceea, de data aceea, Irod a junghiat toţi copiii de la doi ani în jos? Să-l poată prinde pe Mesia. Vedeţi, ei… Dumnezeu a dovedit-o prin Cuvântul Lui.

28 Şi apoi aceşti oameni înţelepţi au venit la Ierusalim Steaua i-a condus la capitolul religios al lumii, Ierusalimul. Şi imediat ce au intrat pe porţile acelea, steaua (supranaturalul ce i-a condus) a refuzat să se arate mai mult. Mergând în sus şi-n jos pe străzi aceşti oameni buni, oameni bogaţi cu cămile frumos decorate, şi altele, în sus şi-n jos pe străzi zicând, "Unde este cel ce s-a născut Rege al Iudeilor. Noi I-am văzut Steaua în est." Şi acel mare centru religios, după doi ani de Mesaj al păstorilor, încă nu au avut răspunsul sau nu au ştiut nimic despre Acela. Capul tuturor denominaţiilor nu a avut răspunsul.

Astfel aceea a conturbat Sanhedrinul, şi au chemat Scribii să vină să citească. Şi ei au citit povestea lui Mica, profetul care a zis, "Tu Bethleeme, nu eşti tu cea mai mică provincie din Iuda (ultima,) dar din tine va ieşi un guvernator care va conduce poporul Meu, Israel." Şi după ce s-au citit Scripturile (şi încă fiind dovedite înaintea ochilor lor), ei încă nu au acceptat-O, chiar dacă Scriptura a zis astfel. Mă îndoiesc foarte mult dacă o vor face ei astăzi, dacă Scriptura care s-a promis pentru această zi s-ar manifesta. Poate niciodată nu voi mai predica din nou, dar aş vrea să reţineţi aceasta. Încă ei nu o vor crede!

Marea înţelepciune a Tatălui face înţelepciunea omului aşa de prostească încât aceea micşorează omul. El de fapt vine într-un loc de unde omul se simte aşa de ruşinat de sine, şi nu este suficient de mare să accepte că el este "greşit." El încă stă cu povestea lui, nu contează cât de mult o dovedeşte Tatăl căci Cuvântul Lui este adevărat şi El face ceea ce a promis că va face. Omul se gândeşte că înţelepciunea lui este aşa de superioară înaintea lui Dumnezeu, încât dacă nu vine conform cu înţelepciunea lui, "Păi, Acela nu este aşa." Aceea a fost adevărată în fiecare epocă, aceea încă o face. Vedeţi cât de potrivită a fost toată problema, acum?

29 Ce inspiraţie pentru acei păstori! Îngerii coborând să vorbească cu păstorii aceia! Îngerii lui Dumnezeu venind să vorbească cu un grup de păstori.

Mă întreb dacă aţi avut cândva ocazia să vorbiţi cu un cioban, sau poate aţi fost cu unul, pentru un timp? Dacă da, nu-mi place să o spun din cauza observaţiei mele ce mi-o propun să o spun după un timp, însă ciobanul stă aşa de mult cu oile până când el chiar râde ca oile (behăind), el vorbeşte ca oile, şi miroase ca oile. Este corect, fiindcă el este cu oile. Aceea este tot ce ştie, sunt oile lui.

30 Acum, Cuvântul dovedit al Adevărului. Când păstorii aceia, smeriţi, oameni needucaţi… Ce onoare, ce potrivire este pentru un cioban să primească un mesaj al unui miel nou născut. Acela nu ar putea veni la nimic altceva decât la un păstor. De aceea s-a născut El într-un staul, şi nu într-o casă. Oile nu sunt născute în case, sau într-o cameră de spital decorată în roz. Vedeţi? Ele se nasc în grajd, şi în câmpuri.

De aceea a fost El condus la Calvar. Voi nu puteţi face o oaie să meargă pe intervalul de la măcelărie. Aţi ştiut-o? În curţile măcelăriilor, ei au o capră care conduce oile. Şi când ea ajunge acolo sus unde este locul junghierii, ea sare afară şi conduce oile înăuntru. O oaie trebuie să fie condusă, ea nu se poate conduce singură. Astfel, de aceea, a trebuit să fie păstor venind după oile lui. Când ei au aflat copilul-Dumnezeu exact unde a zis Mesagerul că va fi, şi când au aflat acest Mesaj - Mesajul mesagerului din iesle, exact unde au zis Îngerii că va fi.

31 Acum, am auzit oamenii zicând, "Un Înger mi-a vorbit, El a zis, aşa şi aşa.'" Cât de ridicol uneori; şi am auzit oameni zicând că un Înger le-a vorbit, şi le-a zis, "aşa şi aşa" care este absolut contrar cu Cuvântul. Acum cum poate un Înger să o facă? Aceea doar nu poate fi. Şi dacă Dumnezeu v-a spus un cutare cutare lucru se va întâmpla (ziceţi că El v-a spus-o), şi aceea nu se întâmplă, atunci acela nu a fost Dumnezeu cel ce v-a vorbit. Doar amintiţi-vă, aceea este corect. Dumnezeu nu minte. El nu se află într-o minciună.

32 Când ei au aflat copilul, ce bucurie trebuie să fi fost pentru ei. Fiindcă Îngerul care le-a dat mesajul, ei l-au aflat chiar exact în felul cum a zis Îngerul că va fi, şi chiar în locul unde a zis Îngerul că va fi. Ce lucru trebuie să fi fost pentru ei!

Într-un grajd, de ce? Vedeţi cât de uşor a fost pentru aceşti păstori în staul? Pentru ce credeţi voi că ar fi un teolog acolo? El şi-ar fi pus o clamă pe nas, şi ar fi zis, "Scoateţi-mă din acest loc." Vedeţi? El ar fi fost într-un loc nepotrivit, ar fi fost într-o mizerie.

Dar, vedeţi, aceea a fost "doar acasă" pentru păstori. Dumnezeu ştie unde să-Şi trimită mesajul. Vedeţi? Chiar exact corect. În această stare păstorii erau atunci, în staulul lor cu mielul lor, un Mesaj dovedit ce l-au auzit. Ce frumos! În prezenţa lui Mesia, Cuvântul dovedit al Mesajului lor. Când păstorii au auzit că Mesajul era pe pământ, şi au venit în prezenţa Lui, chiar în mediul lor, (şi au aflat mesajul a fi adevărat, a fost dovedit acolo) cum trebuie să se fi simţit oamenii aceia, să afle că Dumnezeu a făcut acest lucru mare pentru ei.

33 Păi, şcolarii au trebuit să fie aşa într-un loc nepotrivit acolo, în astfel de împrejurări, ei ar fi plecat imediat. De ce? Mesagerul a venit la ciobanii de rând. Poate ei nici mcar nu puteau… Unii dintre aceşti păstori poate nici nu-şi puteau semna numele, foarte îndoielnici. Ştiţi păstorii ce i-a ales Isus când a fost aici pe pământ, să-şi păstorească turma, "Mă iubeşti, Petre, mai mult decât aceştia?"

"Da, Doamne, Tu ştii că Te iubesc."

"Paşte oile Mele." Şi Biblia a zis că Petru a fost un om neştiutor şi neînvăţat. Încă aleşi de păstori.

34 Membrii de biserică din ultimele zile, şi preoţii, şi societatea bine instruită din ziua aceea nu ar fi fost intr-un loc aşa de nepotrivit ca într-un staul. Acum, nu sunt foarte sigur că mulţi dintre voi aţi putea înţelege (poate, voi oamenii din oraş) cum mirosea un staul din iudeea, cum arăta, ca animalele din staulul acela, şi cum ar fi fost. Păi, unii dintre aceşti oameni clasici de astăzi ar fi fost într-un loc aşa de nepotrivit acolo, ei nici măcar nu ar fi intrat pe uşă. Dar i-a plăcut lui Dumnezeu, prin înţelepciunea lui Infinită, să-L descopere celor care Îl vor primi. Învăţaţii, şi înţelepţii din acea zi nu L-ar fi primit. Ei ar fi fost aşa de umiliţi să fie prinţi într-un astfel de loc.

Păi, în primul rând, dacă ei ar fi mers înapoi la biserica lor, şi ar fi mărturisit că au participat la o astfel de adunare, şi ar fi crezut un grup de păstori needucaţi aducând un astfel de fenomen, ei ar fi fost excomunicaţi din biserica lor. Ei ar fi fost aruncaţi afară din societatea Betleemului, dacă ar fi fost prinşi ascultând la un astfel de grup de oameni neînvăţaţi cum erau aceşti păstori. Umiliţi, ei desigur nu ar fi fost. Dacă s-ar fi asociat cu un astfel de popor de rând, şi fiind… acceptând astfel de erezii ca să creadă că Dumnezeu va aduce Mesajul la un grup de păstori needucaţi, când ei aveau fiecare lucru totul pregătit pentru aceea. Ei şi-ar fi pierdut afilierea, ei ar fi dat în ziarele lor, şi nu ar fi fost în stare să fie recunoscuţi în societatea grupului din acea zi; Fiindcă ei s-ar fi asociat cu un astfel de lucru, şi nu cu o gândire mai bună.

35 "Cum îndrăzneşti!" ar fi zis preotul. "Tu vii în sanctuarul meu cu o astfel de erezie, cu o astfel de prostie, pe care nişte pădurari needucaţi de acolo care nici măcar nu au făcut şcoala primară. Şi nu ar fi crezut un astfel de mesaj că "Un Înger a venit să le vorbească."

Dar cum era dacă omul zicea, "I-am văzut Mesajul dovedit"?

El a zis, "Daţi-mi voie repede să vă dau hârtiile. Şi ieşiţi din societate!" Timpurile se schimbă, dar oamenii nu. Aceea probabil s-ar fi întâmplat din nou astăzi, ei ar fi fost aruncaţi afară din biserici.

36 Dar păstorii s-au simţit complet uşuraţi în locul acela cu Mielul lui Dumnezeu. Şi orice păstor bun face acelaşi lucru. Când un păstor bun peste oi poate vedea Cuvântul lui Dumnezeu clarificat şi dovedit, în ceea ce a promis că va face, păstorii aceia sunt chiar acasă. Nu contează ce spune altcineva, iată, Dumnezeu L-a promis, şi Dumnezeu L-a făcut."

Ei spun, "Zilele miracolelor au trecut. Nu există un astfel de lucru ca Botez al Duhului Sfânt. Nu este un astfel de lucru ca Botezul Duhului, Sfânt, acela a fost pentru apostoli."

Dar lăsaţi ca un adevărat păstor al Cuvântului să-L predice, în puterea învierii, căci Isus Cristos este acelaşi ieri, astăzi şi pentru totdeauna! Petru a zis în Ziua Cincizecimii, "Promisiunea este a voastră, şi a copiilor voştri, şi a celor care sunt departe, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeul nostru." Oriunde cheamă El, promisiunea şi aceeaşi binecuvântare este adevărată. Şi lăsaţi ca un păstor hrănit din Cuvânt veritabil să o vadă dovedită, toţi teologii din lume nu-L pot îndepărta de la el; fiindcă el ştie că Dumnezeu a zis aşa, şi aceea se întâmplă. Aceea-i tot. Acela-i doar Cuvântul lui Dumnezeu întotdeauna. Cuvântul Lui s-a întrupat şi a locuit între ei, şi ei nu L-au cunoscut.

37 El a promis acelaşi lucru în această zi. Mă întreb dacă L-am recunoaşte? Cel mândru şi deştept niciodată nu a primit un astfel de lucru. Şi ei au crezut că dacă ar fi un astfel de lucru ca Mesia pe pământ, Acela desigur ar trebui să vină la denominaţia lor. Acela ar fi grupul lor care L-ar primi, sau "Nu ar fi corect." Acum, doar gândiţi-vă foarte tare. Dacă aceea nu este în grupul lor, atunci… Aţi observat, atunci? Dumnezeu niciodată nu a ales pe cineva afară din grupul lor, dar a ales pe cel care nu era în legătură cu nici unul dintre ei. Fiindcă un grup ar fi zis, "Vedeţi ce am făcut" Şi ei ar face acelaşi lucru astăzi. Dar Dumnezeu alege un nimeni, pentru acel motiv alege El păstorul. Păstorii erau complet acasă cu mielul-Dumnezeu în mijlocul lor, Cuvântul Lui întrupat între ei. Cel mândru şi deştept niciodată nu L-a primit, a trecut pe lângă ei.

38 Şi noi am putea spune tot aşa de mult pentru astăzi, sau în orice epocă. A fost aceleaşi lucruri în zilele lui Martin Luther. Acelaşi lucru în zilele lui John Wesley. A fost aceleaşi lucruri în zilele Penticostalilor. Dar Dumnezeu nu se opreşte în nici o organizaţie a omului! El şi-a mutat Duhul drept înainte să-Şi dovedească Cuvântul! Aceea trebuia să fie şi să vină la clasa consiliului lor altfel nu-L vor primi. Aşa cum sunt ei de încăpăţinaţi

astăzi. Toate bisericile, căci sunt "vor face aşa şi aşa, să unească toate bisericile împreună." Dacă vor căuta un mesager acum, care va putea uni toţi Protestanţii, Catolicii şi Ortodocşii, orice lucru împreună, să facă o biserică mare.

39 Acum, fraţilor, am avut ocazia să predic la sute de religii diferite, şi există oameni buni în toate acelea. Dar acum, amintiţi-vă, eu profeţesc, "Fiecare organizaţie trebuie să accepte aceasta, altfel nu va fi o organizaţie. Aceea vă obligă." Aţi citit ziarul din Tucson astăzi unde preoţii Catolici au ajutat la alcătuire, era în ziar că au ajutat la alcătuirea, în Missouri, la un cler Protestant? Şi cine l-a recunoscut? Prezbiterienii, Baptiştii, Lutheranii, Adunarea lui Dumnezeu. Aceea este în ziarul din Tucson de astăzi.

Oh, aceea şochează! Nu este omul de acolo, acelea sunt acele capete bisericeşti, capete guvernamentale care sucesc lucrul acolo, sistemul care vă aruncă înăuntru fie că vreţi sau nu. Voi nu mai puteţi fi o organizaţie şi să scăpaţi de această mânie care vine pe pământ, şi vedeţi dacă nu este corect. Poate voi fi plecat când aceea se întâmplă, priviţi în urmă la una dintre aceste benzi. Şi dacă nu a fost, eu sunt un martor fals. Dacă aceea a fost, eu v-am spus Adevărul.

40 Ei L-ar fi numit "un fel de lucrare a unui duh rău" împotriva gândirii lor pozitive. Veţi auzi foarte mult astăzi despre gândire pozitivă: voi doar puneţi-vă gândul la ceva, şi gândiţi pozitiv referitor la aceea. Diavolul o poate face! Există numai un singur lucru care conduce peste tot, acela-i Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă gândiţi contrar la Cuvânt, uitaţi gândul vostru. Gândiţi-vă la Cuvânt.

"Mesia," ei s-au gândit, "nu s-ar afla într-un astfel; de loc, o amestecătură ca aceea."

Vă puteţi imagina un mare preot frumos, sau cler, tot lustruit în teologie, să vină jos într-un staul plin cu gunoi? Să accepte Mesajul unui păstor sărac, smerit care nu avea pregătire, să vină să spună, "Vezi eu Ţi-l pot dovedi, că acesta este Copilul, acesta este Mesagerul"?

Şi ştiţi ce ar fi zis oamenii aceia? "Omul este cinstit, el este foarte sincer în ceea ce zice, dar el este absolut greşit!"

41 Am văzut oameni trăind astfel de vieţi bune încât oamenii nu ar crede, nu ar putea spune nimic despre ei, dar ei spun "El este sincer greşit. El doar nu ştie despre ce vorbeşte. Dumnezeu, El nu ar face un astfel de lucru ca acela."

Dar aici ei au avut dovada! Şi după dovadă, "Mergeţi acolo sus în staul şi vedeţi dacă acel copil nu este culcat acolo."

Ei ar fi zis, "Ai fost vrăjit de vreun duh rău, care te-a determinat să spui aşa." Încă aceea era conform cu Cuvântul lui Dumnezeu! Şi ei au fost orbi să Îl vadă, din cauză că teologia lor i-a orbit. Ce tragedie!

"A fost prins într-un astfel de loc? Într-o astfel de încurcătură cum a fost aceasta? Într-un staul?" Când au avut un loc frumos pentru El să vină, ei au avut fiecare lucru pregătit pentru El să, şi apoi să vă gândiţi că El ar fi coborât (şi s-a dus) şi nu învăţătorii lor au adus Mesajul. "Şi L-a dat la un grup de ciobani neştiutori? Şi apoi Şi-a adus Propriul Fiu, şi L-a născut într-un staul? Un staul obişnuit închiriat? Ei bine, într-o iesle cu fân? De ce, aceea nu ar fi putut fi astfel!" Ei nu L-ar fi crezut, fiindcă El a fost aşa de smerit.

42 Şi este aşa de simplu, în acel fel cei înţelepţi întotdeauna Îl trec cu vederea. Acela este foarte simplu, aceea îi încurcă. Ei au căutat pentru o cale a lui Dumnezeu acolo, apoi El este chiar aici. Vedeţi? Ei caută ceva dincolo, când este chiar aici cu ei acum: Cristos, înviat din morţi, acelaşi ieri, astăzi şi pentru totdeauna.

Toate lucrurile lor mari au fost ocolite. Dar acela a fost Adevărul sigur, că "acolo era Mesia." Noi ştim aceea astăzi. Noi o credem astăzi. O acceptăm astăzi.

Dar apoi dacă Dumnezeu a promis ceva pentru acest Crăciun, a promis ceva pentru această zi, şi o dovedeşte a fi aşa, şi încă ne îndepărtăm de Aceea, noi suntem în aceeaşi clasă în care au fost ei (în urmă în ziua aceea) când L-au ocolit; fiindcă El nu a venit după gustul nostru denominaţional. De aceea suntem într-o aşa încurcătură la acest Crăciun.

43 Isus Cristos nu este mort, El este viu. El este aici astăzi! Biblia a zis, "El este acelaşi ieri, astăzi şi pentru totdeauna." El a zis-o în Sf. Ioan 14:12, "cel ce crede în Mine…" (nu

cel ce se face căci crede, cel ce zice căci crede) "Cel ce crede în Mine, va face şi el lucrările ce le fac Eu. Şi mai mari decât acestea va face, fiindcă Mă duc la Tatăl." Şi L-am văzut, în propria mea viaţă, făcând mai multe dintre aceleaşi lucrări (cum a făcut atunci) decât sunt scrise în paginile acestei Biblii. Şi trece peste capul celor înţelepţi astăzi, şi li se descopere pruncilor celor care vor să înveţe; aşa cum s-a rugat Isus. Acela este adevărul, El a făcut mai multe decât a făcut… L-am văzut în ziua mea, în cei treizeci şi trei de ani de slujbă, L-am văzut făcând mai mult decât am citit despre El că a făcut în această Biblie; mai mult din acelaşi lucru.

44 Dar nu contează ce a făcut atunci, credeţi că Sanhedrinul L-a crezut? "Ei bine," au zis, "tu eşti vrăjit." Dar, aflăm, unde şi-au făcut greşala a fost să afle… Aflăm, nu ceea ce a spus crezul lor, ci ceea ce ar face Cuvântul Mesia în ziua lor. Şi chiar acolo se face greşala astăzi, fără să cerceteze Scripturile. Isus le-a spus, "Cercetaţi Scripturile, în Ele credeţi că aveţi Viaţă Eternă, şi tocmai Ele mărturisesc despre Mine. Ele vă spun cine sunt Eu."

45 Observaţi, Dumnezeu a ştiut mai dinainte că ei o vor face, de aceea El a trebuit să-L ducă la ciobani. El a ştiut că ei nu o vor face, ei nu-L vor primi. Acum vedeţi de ce a trebuit să fie păstori? De ce păstori? Teologii nu-L vor primi. De ce păstorii din nou? Acela ar veni contrar cu Cuvântul Lui? Nu! Ei au fost păstori, ei au cunoscut oile; şi de aceea s-a născut El, o oaie, un miel. Observaţi, El a fost miel. Ei au fost-ei au fost singurul fel care L-au acceptat. Ciobanul era singurul lucru care ar accepta un Miel. Ei au ştiut cum să-I poarte de grijă, şi tot la fel este astăzi când luăm Mesajul Mielului.

46 Acum izbitorul! Cel mai smerit om, neînvăţat, adoratul Emanuel, într-un grajd. Cel mai… Şi acolo erau oameni afară, în zilele acelea, învăţând teologia lor. Mari gloate, se trăgeau peste tot, din toată ţara, ei au venit să jertfească cum a zis Iehova că era o "putoare în nările Lui." Şi aici erau păstorii smeriţi, într-un staul, adorându-l pe Emanuel; Dumnezeu Însuşi făcut trup, şi dormind într-un grajd. Vedeţi, cum noi cu marea noastră învăţătură, şi cu capetele noastre ridicate în spate ca şi cum am şti ceva, şi Dumnezeu ocoleşte toată lucrarea. Vedeţi? El face ceea ce a promis că va face, şi El întotdeauna o face. Dar gândiţi-vă la aceşti păstori umiliţi de acolo acum adorându-L pe Eman- Emanuel într-un staul. Acela este cel mai izbitor. Sigur este!

47 Apoi afară… După ce L-au adorat, şi şi-au dat seama că Mesajul ce L-au prediat a fost dovedit, acolo sunt ei L-au lăudat pe Dumnezeu cu cel mai incredibil Mesaj al unui Înger. Acum comparaţi-o cu ceastă zi. Doar opriţi-vă un minut şi gândiţi-vă. Oamenii afară Îl adorau, şi-L Lăudau pentru ceea ce au văzut, ceea ce au auzit, ceea ce au ştiut a fi adevărul, cu Mesajul care era incredibil gândirii intelectuale. Acela a fost contrar cu toată gândirea bisericească, şi încă a fost Adevărul! Acela este Adevărul! Ei L-au crezut. Şi acum, cât de nechibzuită poate fi înţelepciunea omului! Apoi zicând că un cor Îngeresc a cântat primul noel. Vă puteţi imagina aceea? Că un păstor nu şi-a putut scrie numele, mirosind ca un ţarc de oi, mergând pe stradă, strigând, "glorie lui Dumnezeu în Înălţimi! Noi ştim că El este pe pământ!"

Preotul a zis, "Omul acela şi-a ieşit din minţi. Priviţi cărţile să vedeţi dacă este un membru al adunării noastre. El desigur ne stânjeneşte prin învăţăturile lui lipsite de etică. Scoateţi-l afară dintre noi. Nu vom fi stânjeniţi între oameni.

Ei bine, voi puteţi fi deranjaţi între oameni şi glorificaţi în vederea lui Dumnezeu; sau să vă folosiţi alegerea, fiindcă, amintiţi-vă, gustul bisericesc al acelei zile nu potrivea cu Cuvântul lui Dumnezeu. Nu există nouă sute şaizeci şi nouă de diferite gusturi despre Acela. Este un singur gust, un Cuvânt, un Dumnezeu. Aceea-i tot.

48 Ziceau că Îngerii le-au cântat primul noel, şi de asemenea au zis că ei "au primit un Mesaj de la un Înger." Un Înger li s-a arătat, dându-le Mesajul, şi ei s-au dus şi au aflat că Mesajul era Adevrul. Şi ziceau, "În afară de acela, Îngerul ne-a cântat primul noel."

"Vă puteţi imagina?" Ei au zis, "Sărmanul ins." Ei niciodată nu ar fi vrut ca aşa ceva să se întâmple între ei, ştiţi, aceea era într-un fel o doctrină ciudată pentru ei. Şi pentru acel motiv ei nu L-au putut afla în Scripturi, aceea nu a fost pentru ei să-L afle. De necrezut pentru înţelepţi, nu există o astfel de experienţă ce li s-a întâmplat lor. Incredibil, dar încă Acela era Adevărul. Acela-i Adevărul, noi ştim că este Adevărul. Gândiţi-vă! Primii convertiţi ai lui Cristos şi prima adunare au fost păstori, nu clerul bisericii; ciobani, oieri. De ce păstori?

49 Observaţi! Afară îl lăudau şi-L glorificau pe Dumnezeu pentru ceea ce au văzut şi

auzit, au auzit îngerii cântând de prima dată fiinţei umane. Îngerii niciodată nu au cântat unei fiinţe umane înainte. Şi priviţi corurile, cum au stat şi şi-au instruit glasurile, "ei cântau la naşterea lui Mesia," şi toţi erau ocoliţi! Şi Îngerii au coborât şi au cântat ciobanilor obişnuiţi, nu îmbrăcaţi cu haine bisericeşti, ci cu haine de ciobani. Şi priviţi cine a primit primul mesaj, este de necrezut.

Şi unde s-a dat. Nu în caterdale, ci în pustie, afară în pustie unde a venit Îngerul Domnului. Nu în biserică, în pustie. El nici nu a fost binevenit în biserică. Ei s-au gândit că era, şi s-au gândit că Îl au, dar Dumnezeu a dovedit că acela era greşit. "El este în stare să ridice din aceste pietre copiii lui Abraham." Este corect.

50 De prima dată când au cântat cândva Îngerii la o sărbătoare, a fost în Cer. Dcaă vă uitaţi la Iov 38:7, (văzând că unii dintre voi notează), când Dumnezeu a planificat să-Şi facă prima creaţie, pământul. Iov a fost un om mare, deştept, şi avea tot felul de înţelepciune. El a zis, "Când mă urcam în pieţe, prinţii tineri, se aplecau înaintea mea, şi doar vroiau un moment din înţelepciunea mea." Şi nu şi-a putut închipui de ce a trebuit să fie tatat în felul cum a fost.

Şi astfel Dumnezeu l-a întrebat, a zis, "Încinge-te ca un bărbat, fiindcă cobor să vorbesc cu tine." Şi când Dumnezeu a coborât într-un vârtej de vânt, El a zis, "Iov, unde ai fost înainte de a pune temeliile pământului? Când stelele dimineţii au cântat împreună, şi fiii lui Dumnezeu au strigat de bucurie, unde erai tu atunci, Iov?" Şi el a fost dezumflat de data aceea. "Unde erai?"

Vedeţi, de prima dată când Îngerii au cântat cândva la o serbare, a fost în Cer. Dar de prima dată când au cântat pe pământ cândva, a fost la păstori la naşterea lui Dumnezeu, Emanuel pe pământ; prima fiinţă umană ce a auzit cândva un Înger cântând, au fost păstorii smeriţi.

51 Când luăm femeile noastre cu feţele vopsite, cu părul tăiat, purtând pantaloni, şi răsucind un fel de rochie de biserică în jurul lor, şi ridicându-se şi cântând ca ceva, şi ele cred că Dumnezeu stă să asculte aceea? El are Îngeri dincolo care Îl poate înveseli din înainte de a fi făcută cândva o fiinţă umană (aha). Ieşind afară şi trăind şi purtând haine care sunt o urâciune înaintea lui Dumnezeu, şi cum puteţi să aşteptaţi aceea să fie de la Dumnezeu? Voi ziceţi, "Ei bine, eu aparţin la…"

"Unde aţi fost când am pus temeliile pământului. Spuneţi-mi pe ce le-am întărit. Unde este osia pe care se învârt ele? Unde ai fost atunci?" Credeţi că Dumnezeu a trebuit să ne întrebe pentru ceva din înţelepciunea noastră. Înţelepciunea noastră este numai nebunie pentru El. El face ceea ce zice că va face.

52 Acum observaţi, Dumnezeu este gata să facă o altă creaţie. El a creat pământul muritor, viaţa muritoare. Îngerii cântă în cer. Dar aici El crează o Viaţă nouă, Viaţa Eternă pentru om, şi El cântă pentru supuşii Lui prin Îngeri; pe pământ, nu în Cer. Cerul avea Viaţa Eternă, vedeţi. Şi El cânta ei cântau pentru Ceruri, când creaţia muritoare a intrat; şi aici creaţia muritoare intră înăuntru, şi acum ei cântă oamenilor pământeni. De prima dată, la păstori. Izbitor, nu-i aşa?

53 El a început creaţia nouă. Ce era aceea? O creaţie a Lui Însuşi. Dumnezeu S-a făcut trup şi a locuit între noi. Aceea este… Biblia a zis, "La începutul creaţiei lui Dumnezeu." Dumnezeu a fost creat în formă umană; în Isus Cristos, Fiul Lui, a locuit Dumnezeu. El Şi-a zidit cortul de carne şi oase, şi a locuit în acel cort; Dumnezeu, Emanuel, "Dumnezeu cu noi." El Şi-a zidit o casă, în care să trăiască, astfel El Şi-a putut reflecta Cuvântul supuşilor Lui prin aceea. Voi ştiţi ce este Dumnezeu, când Îl vedeţi pe Cristos.

54 Amintiţi-vă, întotdeauna a existat cântări la naşterea unui rege. Câţi aţi ştiut-o? Desigur, aţi ştiut. Ei bine, acum, credeţi că acest Rege s-ar fi născut acolo jos, o femeie nu ar fi fugit într-o catedrală pe acolo pe undeva, să zică, "Pregătiţi-mi un pat repede, şi aduceţi doctorii, fiindcă îl voi aduce pe Emanuel pe pământ"? O femeie săracă din Nazaret, cel mai smerit oraş, mai mic decât Tucsonul sau alte oraşe şi această femeie a venit fugind acolo la marele preot şi a zis, "Eu sunt gata să dau naştere lui Emanuel." Ei ar fi aruncat-o în închisoare. Cu siguranţă ar fi făcut-o. Sigur ar fi făcut-o. O astfel de erezie să fie adusă în mijlocul oamenilor săi, el nu ar fi rezistat pentru aceea. Nici astăzi nu ar rezista. Dar tot la fel se întâmplă, chiar la fel.

55 Observaţi, acolo trebuia să fie cântări. Regii au fost… Altfel El nu ar fi cântat la aceea. Oamenii nu I-ar fi cântat, fiindcă ei nu L-au crezut. Şi pentru acel motiv… Iată-L

venind, voi aţi putea tot la fel să-L reţineţi. Pentru acel motiv astăzi oamenii se ruşinează să-i cânte lui Dumnezeu, şi se ruşinează de Cristos! Cele mai mari catedrale nu vor primi botezul Duhului Sfânt, ei sunt aşa de stabiliţi în căile lor bisericeşti încât nu-L vor primi. Dumnezeu va afla pe cineva prin care Îşi va aduce lauda. "El este în stare din aceste pietre să învieze copiii lui Abraham," aşa cum l-am citat pe Ioan din nou.

Observaţi, supuşii Lui trebuie că I-au cântat. Şi supuşii Lui atunci au fost Îngerii lui, şi ei au cântat păstorilor Lui atunci care urmau să-I ducă Mesajul.

56 Cine a trebuit să-L audă întâi? Desigur, supuşii Lui. Aceia sunt cei ce aud cântarea Regelui întâi, aceia vor fi supuşii Lui. Şi ce erau supuşii Lui? Cam izbitor, nu-i aşa, fraţilor? Aceia nu au fost clerul bisericii. Nu au fost teologii. Este corect. Aceia nu au fost oamenii denominaţionali. nu, aceia erau ciobanii. De ce? Acolo s-a născut o oaie, pentru acel motiv. Vedeţi? Supuşii Lui L-au auzit, cei care Dumnezeu ştia că vor crede. Dumnezeu Şi-a trimis Mesajul celor care vor să-L creadă. El este toată înţelepciunea; El ştie unde să-Şi trimită Mesajul, cine Îl va crede. Cel mai înalt din Cer a fost trimis celui mai de jos om de pe pământ.

Isus a zis, în Matei 5, "Ferice de cei săraci în duhul, căci a lor este Împărăţia cerului." Maria, în… Dacă notaţi Scripturile, aceea este în Matei 5. Şi dacă notaţi Scripturile aceea am scris-o eu aici, Scriptura.

57 Maria a zis, în Luca 1:52, când a fost unsă cu Duhul, Duhul Sfânt peste ea, ea a zis, "El a înălţat pe cei dispreţuiţi." Maria a zis aceea, mama lui Isus, a zis, "El a ridicat pe cei de rang scăzut."

Luca de asemenea a zis, "Oamenii de rând L-au ascultat cu bucurie." Nu elita, teologii, doctorii legii şi ai divinităţii; ci oamenii obişnuiţi L-au ascultat cu bucurie, oamenii de rang scăzut.

Prin toate Scripturile sacre, Mesajul răscumpărării s-a dat prin păstori şi prin oi.

Acum trebuie să vin la o încheiere, fiindcă este timpul să încheiem. Eu ocolesc multe Scripturi doar să vă aduc la acest gând.

58 Prin toate Scripturile, răscumpărarea s-a reprezentat prin păstori şi oi. Este corect. Toţi suntem deacord cu aceea. De ce? Aceea a fost în umbră şi simbol. Şi orice lucru… Dacă niciodată nu mi-am văzut mâna, mă uit jos la umbra mâinii mele, şi văd că am cinci degete, aş şti că aceea era reflectarea; negativul reflecta un pozitiv. Şi tocmai de aceea Mesajul a venit la răscumpărare prin oi, fiindcă chiar de la început… Şi a fost prin oi, şi prin păstori, cum S-a descoperit El. Toate au fost umbre şi simboluri.

59 Acum să privim la început. Adam şi Eva, stând acolo în Prezenţa lui Dumnezeu să asculte Mesajul Lui către ei, ei şi-au înfăşurat coapsele cu pielea oilor. Primul mesaj ce s-a auzit cândva, s-a dat peste vârful unei piei moarte de oaie, care a junghiat-o Dumnezeu şi l-a înfăşurat pe Adam şi Eva cu aceea. După ce au încercat să-şi facă religi a lor proprie din frunze de smochin, aceea nu mergea. Jertfa Oilor s-a instituit pentru ispăşire chiar de la început, jertfa oilor.

Acum vom încheia aceasta, şi vă vom arăta de ce a trebuit să fie păstori; şi de ce a trebuit să fie aceea, El a trebuit să fie o oaie.

60 Acum, profeţii Vechiului Testament s-au înfăşurat în piei de oaie (noi o ştim, aha), semnificând credinţa lor în Cuvântul Lui a venirii Mielului perfect. De aceea au făcut-o profeţii.

Acum, Cuvântul lui Dumnezeu nu vine la un teolog, nu există nici… el este cel care-L amestecă. Este corect. Nu există un astfel de lucru care să spună cândva… Voi ziceţi, "Ei bine, acest ins este un teolog." Aceea doar îl îndepărtează mai mult de Cuvânt decât orice am ştiut cândva. Vedeţi? Cuvântul Domnului Dumnezeu, neschimbătorul Dumnezeu, niciodată nu se schimbă. Nicăieri în Biblie, Cuvântul lui Dumnezeu întotdeauna a venit la Profeţi. Nu la teologi sau la doctori, sau profeţi! Şi ei întotdeauna, de fiecare dată, au fost refuzaţi şi respinşi.

61 Profeţii au fost tot la fel, de obicei, ciobani. Profeţii s-au înfăşurat în piei de oi, fiindcă ei au purtat pielea oilor pe care le păştea. Şi primul mesaj, la o generaţie condamnată, a fost peste vârful pieilor de oaie. Profeţii, o spun din nou, au purtat piei de oi înfăşurate în jurul lor, fiindcă ei au mărturisit prin aceea, că au crezut că va veni un Miel perfect pentru jertfa aceea. Şi Cuvântul lui Dumnezeu a venit la ei peste pieile oilor.

Aceşti ciobani - sau aceşti profeţi de obicei au fost ciobani. Abraham a fost un cioban. Isac a fost un cioban. Iacob a fost un cioban. Moise a fost un cioban. David a fost cioban. Şi toţi reprezentanţii lui Dumnezeu de obicei au fost ciobani.

62 Acum vom afla de ce a venit la păstori. Ei au ştiut că oile sunt neajutorate dacă păstorul nu le va conduce. Ele o oaie este perfect neajutorată, ea nu se poate călăuzi singură. Pentru acel motiv Dumnezeu Şi-a asemănat copii Lui credincioşi cu oile. Ele trebuie să fie conduse. Dar urmăriţi ce vă conduce! Nu luaţi o capră, ea vă va duce la măcelărie. Dumnezeu nu ne-a dat o capră, El ne-a dat pe Fiul Lui (Duhul Sfânt) să ne conducă. El este călăuzitorul nostru, nu un păstor făcut de om, ci un păstor dat de Dumnezeu care a hrănit oile cu hrana oilor.

63 Acum, luaţi un porc, şi spuneţi acestui porc, "Te voi face un miel." Şi îl spălaţi. Şi îi vopsiţi unghiile la picioare, şi aşa mai departe. Şi îi daţi hrană ca la o oaie, îi daţi un fel de dietă. Şi îl scoateţi afară în… unde păşunează oile, în câmpul de lucernă sau ceva. Şi dacă există o groapă de noroi pe undeva, acel porc va merge direct în groapa aceea de noroi imediat ce poate merge. Vedeţi? De ce? Este pentru că natura lui este încă un porc.

Şi pentru acel motiv acei membrii de biserică, astăzi, se complac în lucrurile lumii, vedeţi, este fiindcă natura lor nu a fost schimbată. Ei vor mânca orice fel de mocirlă teologică bisericească, dar Cuvântul lui Dumnezeu, ei nu-l pot suporta. Ei vor intra şi vor asculta Cuvântul.

64 Ştii, cel mai mare făţarnic din lume, este o cioară bătrână. În Biblie, din arcă au fost eliberate două păsări. Vechea cioară s-a dus şi nu s-a mai întors, fiindcă ea este un corb, un şoim. El s-a aşezat pe trupurile hoiturilor moarte şi şi-au umplut burta cu hoituri moarte. Dar când a dat drumul porumbelului, porumbelul nu a putut rezista la putoarea aceea, astfel s-a întors la casa Tatălui şi a lui Noe, şi a bătut la uşă până când Noe l-a lăsat înăuntru.

Acum, o cioară poate sta aici afară să mânânce dintr-un cal mort, toată ziua, şi să zboare aici afară în câmp să mănânce grâu cu porumbelul. Dar porumbelul nu poate zbura pe aici să mănânce din calul mort, şi apoi să mănânce grâu; aceea l-ar ucide. Vedeţi, porumbelul nu are fiere, şi nu o poate digera.

Şi când vreun porumbel al lui Dumnezeu, orice mâncător de Cuvânt porumbel sau oaie, un animal curat, când mergeţi să le daţi lucrurile lumii, ei ştiu că Domnul lor a zis, "Cel ce iubeşte lumea sau lucrurile lumii, dragostea lui Dumnezeu nici măcar nu este în el." Daţi-i ceva contrar cu Cuvântul acela al lui Dumnezeu, el nu-l poate suporta. Dar Diavolul poate lua Aceea şi lumea la fel, şi să le numească toate a lui Dumnezeu. Voi nu puteţi amesteca ulei şi apă, aceea nu se va amesteca.

65 Toţi păstorii aceia, au ştiut că oile erau neajutorate fără păstor. Şi ei au fost păstori, şi ştiau că acestea trebuie conduse.

Ce păcat este să vedeţi, astăzi, că ei încearcă să hrănească oile, cu lături. Dar oile nu le vor mânca. Nu, domnule! Vedeţi, ei au încercat să hrănească oile, acolo în urmă, cu lături. Şi când a venit Cuvântul lui Dumnezeu, ei au fost aşa de obişnuiţi cu lături, încât nu au cunoscut Cuvântul. Şi în acel fel este astăzi, când acelaşi lucru s-a dovedit şi s-a susţinut că Dumnezeu va face un lucru anumit. Apoi ei sunt aşa de obişnuiţi cu lături, şi se hrănesc cu lături, încât voi ei bine, nici nu se poate vorbi cu ei, ei nu-L vor asculta, aceea-i tot. Câinele… Biblia a zis, "Aşa cum câinele se întoarce la vărsătura lui, şi porcul la mocirla lui, aşa fac ei."

Ascultaţi Cuvântul, şi mergeţi înapoi la aceeaşi mocirlă! Şi ziceţi, "Ah, este fanatism. Nu credeţi un astfel de lucru ca acela."

66 Oile lui Dumnezeu fac la fel astăzi, ele trebuie să se încreadă în dieta Cuvântului. Ele nu vor lua nici o altă dietă. Nu le puteţi da o dietă bisericească, unei oi adevărate. Nu! Nu! Voi mergeţi şi spuneţi, "Acum iată, toţi vom fi împreună. Acum, Isus s-a rugat ca toţi să fim 'una.'" Aţi auzit acelaşi lucru la Tucson nu de mult timp, cu câteva zile în urmă, dar aceea este o minciună! Isus nu s-a rugat… Cum a făcut El… Cum puteţi face Cuvântul să Se condamne? A ricoşat în El Însuşi, atunci Dumnezeu nu mai este mai mult decât oricare alt om.

Isus a zis, "Cum pot merge doi împreună dacă nu se învoiesc?" Cum îi puteţi lua pe Metodişti, Baptişti, Prezbiterieni, şi Catolici, să-i aruncaţi pe toţi împreună şi să fiţi una?

Voi puteţi fi una sub capul uman, dar Isus a zis, "Ca ei să poată fi una chiar cum Eu cu Tine suntem una." Acum, El vrea ca noi toţi să fim una în El care este Cuvântul! Amin! Acolo este aceea, "Una cu Tatăl." Şi Tatăl şi Fiul, este acelaşi. Şi este acelaşi Cuvânt, Cuvântul manifestat, expunându-Se în această zi cum a făcut-o în alte zile, să puteţi fi una.

67 Observaţi, El a zis, "Aşa cum Tatăl M-a trimis, tot la fel vă trimit Eu." Tatăl care L-a trimis, s-a dus în El să confirme Cuvântul. Şi acelaşi Isus care Îşi trimite poporul, merge în oamenii pe care-i trimite; şi zice, "Lucrările ce le fac Eu, le veţi face şi voi." Sigur, El s-a rugat ca să fim una; una cu El, nu una cu o organizaţie. Nu una cu un sistem, ci una cu Dumnezeu. Fiindcă Dumnezeu şi Cuvântul Lui sunt una, şi voi şi eu şi Cuvântul trebuie să fim una. Este corect. Noi trebuie să fim una în acord cu Cuvântul. Nu ce a zis altcineva, acesta nu este de interpretare particulară. Luaţi-L, ceea ce spune, şi credeţi-L; şi Dumnezeu Îl va dovedi, şi va dovedi că El este corect. Credeţi că este numai pentru ucenici, aduceţi Cuvântul despre aceea, mergeţi odată încercaţi-o şi vedeţi. Veţi afla că acela va lucra pentru voi doar la fel cum a promis El. Da, domnule!

Ei nu vor mânca lături, ei trebuie să aibe dieta oilor. Sf, Ioan 10 declară că, "Oile Mele îmi cunosc Glasul." Şi dacă El este Cuvântul, atunci ce fel de Glas are El? "Oile Mele Îmi cunosc Glasul, pe străinii nu-i vor urma," vedeţi. Isus a zis, "Glasul unui străin nu-l vor urma". Astfel oile Lui nu urmează glasul unui străin. Ele nu-i vor urma.

Profeţii, păstori, şi oi, toate mărturisesc despre venire.

68 Acum vedeţi Dumnezeul neschimbător în planurile Lui neschimbabile a Cuvântului acestei zile. Acum doar gândiţi-vă câteva minute: Cuvântul neschimbător.

Acum priviţi! Dacă Moise ar fi venit cu mesajul lui Noe, acela nu ar fi mers. Dacă Ioan Botezătorul ar fi venit cu mesajul lui Moise acela nu ar fi mers. Dacă Isus ar fi venit cu mesajul lui Moise sau al lui Noe, acela nu ar fi mers. Şi Wesley ar fi venit cu mesajul lui Luther, acela nu ar fi mers. Dacă Penticostalii ar fi venit cu mesajul Weslejan, acela nu ar fi mers; noi doar am auzit aceea fiind mărturisită. Acum, Dumnezeu doar continuă să se mişte. Doar urmăriţi Cuvântul, vedeţi unde suntem.

69 Apoi de ce să nu fi anunţat întâi păstorii… Dacă toţi profeţii aceştia, toţi aceşti oameni mari au fost păstori, atunci de ce a trebuit Dumnezeu (Cel neschimbător) să-Şi schimbe metoda chiar aici şi să-L aducă la teologi? A fost la păstori. Sosirea Mielului perfect, jertfa pentru păcat, ar fi trebuit să vină la păstor.

Păstorul îşi cunoaşte oile mai bine decât oricine altul. Nu este nimeni să cunoască o oaie ca un păstor, el este instruit în aceea. De asemenea el ştie ce fel de hrană vor mânca. Ei el ştie ce vor mânca oile, şi îşi cunoaşte oile prin ceea ce vor mânca. El va vedea o oaie mergând la un ţarc de noroi şi va începe să mănânce din mocirlă, veţi zice, "Îndepărtează acel şoim." Vedeţi? Astfel Dumnezeu a ştiut unde să le trimită.

70 Acum să numim unul dintre marii păstori profeţi ai lui Jehova, să confirme că Dumnezeu era în aceşti profeţi sub pielea de oaie. Urmăriţi acum. Îl vom numi prima dată pe Moise. Să ne uităm la el. Slujba lui ni-l va arăta pe Iehova în păstorul profet al Lui. Acum, poate îl vom lua pe unul, dacă avem timp, poate pentru următoarele zece minute. Vom lua doi dintre ei, dar poate acesta va fi în ordine.

Moise; Iehova se arată aici, în acest păstor-profet. Lui i-au fost date trei daruri să-şi dovedească slujba şi chemarea bătrânilor lui Israel, şi la Faraon. Observaţi acest păstor-profet, acum. El a dat, întotdeauna, profeţilor Lui, semnul supranatural, să dovedească că acela era Dumnezeu în ei; fiindcă nu poate exista prezenţa lui Dumnezeu fără ca lucrurile supranaturale să se întâmple. Niciodată nu s-a arătat Iehova fără ca supranaturalul să-L însoţească. Aceea trebuie să fie. Astfel El întotdeauna s-a dovedit că El a fost cu aceşti profeţi, prin a confirma lucrul despre care profeţeau, dacă acela era conform cu Cuvântul Lui.

71 Acum, primul semn ce l-a dat la acest profet-păstor (priviţi), şi-a transformat toiagul în şarpe.

Al doilea, mâna s-a umplut cu lepră.

Al treilea, să scoată apă din râul Nil în Egipt, şi să o transforme în sânge.

Acum, El i-a dat trei semne să dovedească Egiptului, şi la fel Israelului, căci el era Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu.

Acum, amintiţi-vă, Moise a chemat la creaţie! Este corect. A luat praf şi l-a aruncat în aer, şi a zis, "Să vină muşte," şi muştele au venit. A zis, "Să vină muşte," şi muştele au venit. "Să vină broaşte," şi broaştele au venit. El a adus în creaţie! Acum, un om nu poate creea, dar nu a fost omul de la început. Acela a fost Iehova în profetul-păstor! Amin!

72 Priviţi! Al treilea semn ce i s-a dat nu a fost în legătură cu ocupaţia lui, nici nu s-a referit la persoana lui; al treilea semn. Observaţi, primele două semne au fost în legătură cu el, el şi ocupaţia lui. Şi acelea două sunt singurele despre care Biblia spune că "au avut un glas." Celălalt semn nu a avut un glas. Dar cele două semne i s-au dat de la persoana lui, către poporul lui, aveau glasuri. Dar al treilea semn, acum observaţi, al treilea semn, a fost semnul morţii: apa transformându-se în sânge. Dacă sângele vostru s-ar transforma în apă, voi aţi muri. Şi unde există sânge, sânge vărsat, un semn al morţii; tot la fel a fost la Faraon. Al treilea a fost să transforme apa Nilului în sânge, care arăta că Mesajul lui către Faraon că Dumnezeul nostru este Dumnezeu peste Nil, peste zeul Nilului. El este Dumnezeu peste orice lucru, şi va aduce moarte la naţiunea aceea. Şi acela a fost semnul sângelui. Oh, vai! Un semn direct al morţii; sângele!

73 Dar celelalte două au avut glasuri de profeţie. Eu sper ca să citiţi acum, printre rânduri, ceea ce spun. Dar celelalte două semne au avut glasuri de profeţie către Israel referitor la viitorul lor. Acum pentru voi care aţi fost sus pe munte nu de mult timp, când a explodat stânca, vedeţi?

Acum, şi mergând… el urma să schimbe natura, să o facă să lucreze pentru ei. Urmăriţi stâlpul, urmăriţi şarpele, urmăriţi Marea Roşie, şi orice a făcut El, acum. Priviţi la îndemnul păstorului făcând o cale pe care să meargă ei. Toiagul acela care a fost în mâna păstorului, a ocolit fiecare bucăţică de teologie şi toate lucrurile ce le-au zis preoţii, şi toiagul acelui păstor i-a condus chiar prin fiecare lucru imposibil unui om. Când Faraon a încercat să se gândească căci "Cataractele au erupt în munţi şi au aruncat apa. Apoi a făcut-o să se transforme în sânge," apoi Dumnezeu a plouat foc din cer. Şi a plouat grindină din cer, apoi, El a plouat cu păduchi pe pământ, şi orice lucru.

74 Ce a făcut El? Prin toiagul acelui păstor, nu o carte de texte. Nu o ideea a unui teoolog, ci un toiag al unui păstor! Noi venim la aceeaîntr-un minut; un toiag de păstor, El a făcut-o. Nu o carte de rugăciune denominaţională, ci un toiag al unui păstor. Toiagul păstorului conduce oile lui, curăţând calea în timp ce s-au dus spre Cuvântul promis în ţară. Ce lucru frumos este astăzi cu toiagul păstorului, astăzi, să-şi conducă oile în Ţara promisă; ocolind toată teologia şi orice alt lucru din lume, şi lucrurile lumii, şi denominaţiile şi orice lucru; deschizând calea, şi dovedindu-Şi Cuvântul a fi Adevărul; toiagul păstorului merge înainte.

75 Şi observaţi că acelaşi toiag al păstorului care a condus oile… O credeţi? El desigur a condus oile, El i-a eliberat din Egipt cu toiagul acela în mână. Am putea spune mai mult despre aceea. Dar pentru a atinge sublinierea, el a condus oile şi a trimis judecata peste cei ce L-au respins! Acelaşi toiag care a devenit o binecuvântare pentru unu, a devenit un blestem pentru ceilalţi. Aceleaşi ape a predicării lui Noe, care l-a salvat, a condamnat lumea. Acelaşi toiag care a condus Israelul în ţara promisă, i-a condamnat pe cei care au refuzat să urmeze păstorul-profet. Este corect, a devenit un toiag de judecată. Natura; observaţi cum Dumnezeu vorbeşte în natură. Dacă am avea numai timp. Am scris o notiţă acolo: Dumnezeu vorbeşe în natura Lui. Nu avem timp să o dovedim.

76 Dar dovedind mai târziu, prin şarpele de aramă despre păstorul îndemnând oile (care a înfăşurat acest şarpe, în pustie), acesta vorbeşte despre ispăşirea corectă venind pentru boli şi păcat.

Acel toiag însuşi s-a transformat într-un şarpe înaintea lui Faraon, şi acelaşi Faraon a încercat să imite prin magicieni. Şi tot la fel fac Faraonii moderni de astăzi, şi credincioşii prefăcuţi, imitatorii carnali ai Mesajului, încearcă să imite acelaşi lucru fără să ştie de unde vine; şi-L aruncă în ceva denominaţie sau ceva, când este tot aşa de liber cum este aerul de la a fi fript. Sigur! Dar ei încearcă să imite, să facă o mimică.

Dar, observaţi, acelaşi toiag a mâncat ceilalţi şerpi. Unde au fost ceilalţi şerpi? Erau toiege pe podea, şi numai un singur toiag s-a ridicat. "Cerurile şi pământul vor trece," a zis Isus, "dar Cuvântul Meu nu va trece." Vorbind despre adevărata ispăşire venind pentru păcat.

77 De asemenea, viitorul Israelului a oferit… ştiţi că am vorbit despre Israel, în viitor. Ei au oferit acolo eliberare din robia morţii printr-un profet-păstor. Ei au fost scoşi din robie printr-un profet-păstor cu un toiag, vedeţi. Aceea vorbea despre viitorul Eliberator al lui Israel, din moarte şi iad, printr-un profet-păstor despre care vom vorbi.

Acum, noi ştim că nu tot Israelul a primit Cuvântul profetului-păstor, nu toţi din Israel L-au primit. Acum, observaţi, ei s-au plâns. "Oh," când a înfăptuit El miracolele, 'El a fost un ins mare," dar când a venit la mesajul Lui, "aceea a fost altfel." Toate semnele mari care urmau un mesaj nou care venea. Noi o ştim. În pustie ei s-au plâns, în pustie, şi au murit cu miile. În mod deschis, nu au existat numai doi din ei care au trecut prin aceea fiind salvaţi din două milioane şi jumătate, doi din două milioane şi jumătate.

Voi ziceţi, "Acela… Ce li s-a întâmplat?" Ei au pierdut etern.

"Toţi, frate Branham?" Isus a zis aşa.

Ei au zis, "Părinţii noştri au mâncat mană în pustie, şi au băut din Stâncă."

Şi Isus a zis, "Şi ei toţi, sunt morţi," despărţiţi Etern, vedeţi, fiecare.

78 Observaţi ei s-au plâns referitor la calea rânduită a lui Dumnezeu, pentru acel motiv au murit ei. (Acum, atent, nu pierdeţi aceste câteva observaţii.) Ei s-au plâns! Ce i-a făcut să moară în pustie, ei s-au plâns referitor la calea rânduită a lui Dumnezeu: prin Mesajul unui singur om, un profet, conducerea unui om. Spuneţi-mi când a avut Dumnezeu vreodată un grup prin care să conducă. Nu veţi afla aceea în Biblie. Un om, ei… Cuvântul a venit la Moise!

Core; noi toţi ştim că el i-a adunat la sine şi s-au plâns referitor la Dumnezeu fiind nedrept, să facă un astfel de lucru ca acela, să facă un om cu un Mesaj. El a zis, "Noi toţi suntem sfinţi. De ce nu putem avea o denominaţie? Şi de ce nu putem avea… să stabilim aceasta, şi aceasta, şi să facem aceea?"

Dumnezeu i-a spus lui Moise, "Desparte-te de el, m-am săturat de acela." Şi amintiţi-vă, Iuda vorbeşte acelaşi lucru, în ultimele zile. Este corect, "Ei au pierit în contrazicerea lui Core." Noi ştim deasemenea ce i s-a întâmplat lui Core şi celorlalţi care s-au îndoit de Cuvântul lui Dumnezeu şi de înţelepciunea lui Dumnezeu cu conducerea acelui singur om: fiecare din ei au pierit.

79 Acum, vom observa cum Dumnezeu în profetul-păstor, arăta planurile Lui viitoare în glasul semnului următor. Acum, priviţi. Noi vedem acolo, acum să-l urmărim în semnul următor.

Acum, observaţi, el a fost trimis la fraţii lui în robie, cu un mesaj de eliberare, cu un semn dat de Dumnezeu să-Şi dovedească pretenţiile. Israel s-a dus după Mesajul lui, ei L-au crezut, fiecare din ei, dar la timpul serii… Ei s-au dus după miracolele lui, dar la timpul serii când ei… el şi-a dat Mesajul, "Acela a fost altfel." Toţi cei ce nu au crezut acel Mesaj au murit. Este corect. Care a fost Mesajul? Mesajul a fost despre judecata viitoare. Seara - la timpul serii, Dumnezeu a trecut prin tabăra lui Israel să afle oamenii care au crezut Mesajul păstorului-profet; şi toţi cei ce nu L-au crezut, au pierit.

80 Acum observaţi, o vom aduce la Marele Păstor doar în câteva momente, vedeţi. Observaţi slujba Marelui Păstor-profet. Cu miracolele Lui, orice biserică se deschidea şi-L primea. Ei au vrut ca bolnavii lor să fie vindecaţi. Ei au vrut să facă lucrări mari. Popularitatea Lui era mare. Dar când a venit timpul serii, într-o zi după ce a transformat apa în vin, şi a hrănit miile, pâine, şi a înfăptuit miracole, El a început să stea jos şi să vorbească cu ei. Şi El le-a zis, "Eu şi Tatăl Meu suntem una. De ce spui tu, 'Arată-ne pe Tatăl'?"

"Oh, frate! Acest bărbat se face egal cu Dumnezeu?" Aceea a fost prea mult pentru gândirea lor bisericească. Dar acela a fost Adevărul, El a fost! Vedeţi? Dar când ei au făcut-o, mulţi nu L-au mai urmat.

Apoi El s-a întors şi a zis, "Dacă nu mâncaţi Trupul Fiului omului, şi nu-I beţi Sângele, nu aveţi Viaţă în voi."

Acum, ce credeţi că va gândi o persoană deşteaptă, intelectuală? Îmi imaginez că preoţii care L-au avut în templu au fost foarte ruşinaţi de ceilalţi pentru că L-au avut acolo. "Să te gândeşti că un om s-ar ridica să spună un astfel de lucru ca acela, 'dacă voi oamenilor nu-Mi mâncaţi Carnea, şi nu-mi beţi Sângele.'" Au zis, "Acesta este un vampir

uman, vedeţi, 'Mâncaţi Trupul Meu şi beţi…' Păi, El este un canibal. Voi oameni cu gândirea bună veţi… vă veţi îndepărta de un astfel de lunatic ca acela."

El nu L-a explicat, El doar L-a zis! El a făcut-o să se poticnească, să separe oile Lui de capre. El a făcut-o să-i arunce afară. Şi apoi nimeni nu a vrut să coopereze cu El. Ei nu au avut cooperare de atunci înainte.

81 Observaţi, la timpul serii, Dumnezeu s-a dus prin câmpuri şi a văzut cine a crezut. Şi El a făcut acelaşi lucru în zilele marelui Păstor. Observaţi slujba Marelui Păstor-profet, dar observaţi aceasta, pentru credincioşii Mesajului Lui, dar nu… Acest Mesaj de seară, ei nu-L vor crede. Ei nu vor crede că Dumnezeu este Dumnezeu. Ei au vrut să facă din El un om frumos. Ei au vrut să facă din El un profet. El a fost un om frumos, El a fost un Profet, dar El a fost mai mult decât atât. Aceea este o învăţătură obişnuită astăzi, căci "El este doar un om bun, El a fost un Profet." El nu a fost mai puţin decât Emanuel! El a fost Dumnezeu manifestat în Isus Cristos Fiul Lui, făcându-L pe El şi Tatăl una. Aceea este tot ce putea fi.

82 Zaharia 14:7, aş putea spune aceasta, vorbind despre Luminile serii şi Mesajul din nou la timpul sfârşitului. Aţi observat-o? Toţi cei ce l-au urmat pe Moise, au văzut Stâlpul de Foc care l-a identificat pe Muntele Sinai. El a mărturisit despre acela, şi a vorbit despre acest Stâlp de Foc fiind într-un rug şi i-a spus acest Mesaj, mulţi dintre ei nu L-au crezut. Dar toţi cei ce L-au urmat afară din Egipt (au ieşit din lume şi au trecut de marea separării, şi s-au dus în pustie), au văzut acelaşi Stâlp de Foc, despre care a vorbit, dovedind că acel păstor-profet era păstorul oilor. Ei L-au văzut, şi mulţi dintre ei încă nu L-au crezut după ce L-au văzut.

83 Observaţi cum, din nou, neschimbătorul Dumnezeu, Marele Păstor-profet, i-a scos pe cei ce au stat cu El şi cu slujba Lui în Muntele Măslinilor, Marele Păstor-profet, Cel despre care vorbim, Isus. L-au văzut pe Tatăl, acelaşi Stâlp de Foc, dovedindu-l, pe acel Moise dovedit.

Acelaşi Dumnezeu despre care a vorbit Moise, a venit peste Moise şi a dovedit printr-un stâlp de Foc că El era Iehova care-l conducea pe Moise. Dumnezeu era în păstorul-profet al Lui.

Aici El ia celălalt păstor-profet, Marele Profet, Adevărata Oaie, Isus, şi a ales trei oameni, şi i-a dus pe vârful Muntelui Măslinilor, şi acolo Isus s-a dovedit. Şi chiar S-a exclus dintre toţi ceilalţi oameni, a zis, "Acesta este Fiul Meu preaiubit, ascultaţi de El!" Şi când ei s-au uitat sus, ei nu au văzut pe nimeni decât pe Isus. Este corect. El a fost Acela. Acum, aceea o stabileşte, din câte înţeleg eu, vedeţi.

84 [Pete pe bandă-Ed.] …Shekinah [Pete pe bandă-Ed.]… faţa. Moise a fost în preeznţa Shekinah pe muntele Sinai. Aceea i-a schimbat faţa. Când el a coborât, a trebuit să-să-şi pună o mahramă peste faţa lui, păstorul profet Moise; în care Iehova era în parte, doar o parte, faţa lui. El a avut Cuvântul în gură.

Dar observaţi când Marele Păstor a fost în prezenţa Shekinah. Ce i-a făcut aceea? Aceea i-a schimbat toată înfăţişarea. El nu a fost numai parte din Dumnezeu, El era Dumnezeul total! El a fost Emanuel.

De ce a trebuit să fie păstori?

85 Priviţi! Vedeţi, acum, Dumnezeul Atotputernic a patrulat… S-a portretizat mai degrabă, în Moise păstorul-profet. Priviţi cum S-a făcut cunoscut Dumnezeu. (Aceasta este ultima mea remarcă.) Îl vedeţi stând uns în prezenţa Stâlpului de Foc! Nimeni nu era pe munte decât Moise şi Iehova. Amin! Amin înseamnă "aşa să fie."

Urmăriţi! "Pune-ţi mâna în sân!" Dar, urmăriţi al doilea semn acum cu un glas. "Pune-ţi mâna în sân." Nu avem motiv să credem că Moise a fost stângaci, astfel el trebuie că şi-a pus mâna dreaptă în sân, fiindcă cei mai mulţi bărbaţi sunt dreptaci. El şi-a pus mâna dreaptă… Acum urmăriţi! Ce imagine vedem aici, a lui Iehova în Moise păstorul-profet! Moise l-a reprezentat pe Dumnezeu, fiindcă Dumnezeu era în Moise. Urmăriţi-l punându-şi… " Pune-ţi mâna în sânul tău." Ce semn!

86 Acum, acolo stătea el, ţinându-şi mâna peste inimă (stând în acest fel) unde au fost ascunse secretele răscumpărării de la întemeierea lumii. Aici este pentru ce păstori. Isus este mâna dreaptă a lui Dumnezeu, toţi o ştim. Acolo Moise L-a portretizat exact. El a ţinut secretele Tatălui, şi ni le-a arătat. observaţi, observaţi-l trăgând-o din sân lovită cu lepră mortală. Aceea a arătat că Dumnezeu o va face cu Braţul Său Drept. observaţi,

lepra nu avea cură. Observaţi din nou, aceea nu a fost lepră obişnuită, a fost în ultima stare, albă ca zăpada; braţul lui a fost lovit cu un lucru oribil. Cum trebuie să se fi simţit Moise când şi-a tras mâna dreaptă de peste inimă, din sân, şi braţul a fost lovit cu lepră! Lepra simbolizează păcat, incurabil, şi în special în ultima stare.

87 Fraţilor, acolo a fost lumea când Dumnezeu şi-a tras Braţul Drept din Sânul Lui! Lumea a fost lovită cu lepră mortală, şi nu a fost nici o cură pentru aceea. Tot la fel este în seara aceasta, fiindcă ei nu vor primi remediul. Remediul s-a făcut la Calvar, dar oamenii vor să ia vreo reţetă făcută de om în locul reţetei lui Dumnezeu pentru păcat.

Dacă observaţi aceea nu a venit în mod treptat, cum vine cursul leprei, ci deodată! Când şi-a tras mâna, a fost lovită, era plină de lepră. Observaţi ce a zis Dumnezeu, "Acum, nu vei aluneca treptat în păcat; ci în ziua în care mănnci din el, în ziua aceea vei muri." Şi este corect, "În ziua în care mănânci din el."

88 Observaţi, acela a fost profetul-păstor care s-a lovit pe sine. El a luat, prin porunca lui Dumnezeu, şi Şi-a pus mâna Lui proprie în sân, şi a scos-o lovită cu lepră. Profetul-păstor a făcut-o însuşi. Şi Marele Profet-păstor, Isus, a făcut-o Însuşi, "Îmi dau viaţa, nimeni nu Mi-o ia." El a fost Marele Păstor, Marele Profet-păstor, "Nimeni nu Mi-o ia, Eu o fac Însumi." Observaţi aceea nu a venit treptat, aceea a venit într-un minut. Marele Păstor, Însuşi, a luat vina noastră şi S-a lovit Însuşi, a luat vina noastră şi S-a lovit, a luat păcatele noastre şi le-a pus pe Sine-însuşi. Nu-i de mirare că poetul a scris:

În mijlocul stâncilor predate şi a cerurilor întunecate,
Salvatorul meu şi-a aplecat capul şi a murit;
Perdeaua deschisă a descoperit calea
Spre bucuria Cerului şi ziua nesfârşită.

89 Acel secret a fost în sânul lui Dumnezeu în toţi anii aceştia, acoperit cu braţul Lui drept, Isus. Marele Păstor a luat asupra Sa vina noastră în locul nostru. Isaia 53:6, a zis, "El a fost rănit pentru fărădelegile noastre. El a fost zdrobit pentru nelegiuirea noastră. Pedeapsa păcii noastre a fost asupra Lui. Şi cu rănile Lui suntem vindecaţi." Secretul vindecării lui Dumnezeu a stat în sânul lui Isus Cristos, sau al lui Dumnezeu, El a fost pe dreapta lui Dumnezeu, aceea este singura oaie care a fost ţinută în sânul Lui, secretul. Pentru acel motiv umbrele dinaintea Lui întotdeauna au trebuit să fie oi! Prima a fost o oaie, ultima a fost o Oaie. Pentru acel motiv a trebuit să vină la un păstor, să ştie cum să poarte grijă de Oaia Lui. Aţi reţinut-o? Observaţi, "El a fost rănit pentru fărădelegile noastre, lovit pentru nelegiuirea noastră, pedeapsa păcii noastre asupra Lui."

90 Observaţi, aceea a venit repede; şi a plecat repede, imediat ce braţul drept a fost scos din sân a doua oară. Bolile mortale s-au dus, când a scos-o a doua oară. Şi când Marele Păstor-profet, când El a zis… Pe crucea Calvarului, când el a plătit pedeapsa păcatului pentru toţi, El a zis, "s-a terminat." Păcatul s-a terminat, pedeapsa s-a plătit, datoriile au fost stabilite! Nu a durat un an, sau în final a venit în zilele altor reformatori sau ceva, s-a încheiat chiar atunci!

91 Păcatul a venit într-un moment, prin încălcarea legii lui Dumnezeu, prin încălcarea Cuvântului. În seara aceasta, prin fraţii mei, sufletul vostru este deasupra iadului într-un lanţ. Şi lanţul acela nu este ceva învăţătură de seminar, acel lanţ nu este ceva denominaţie sau vreun crez prin care trăiţi, acel lanţ este Cuvântul lui Dumnezeu! Isus a dat rasei umane Cuvântul Lui să trăiască prin El, şi Eva a rupt numai o zală din El. Şi nici un lanţ, nu este mai tare decât cea mai slabă zală a lui. Când scoateţi un Cuvânt din… Aceea a fost prima Carte.

Isus a venit la mijlocul Cărţii, a zis, "Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu." Aceea a fost la mijlocul Cărţii.

Ultima Carte, El a zis, "Oricine va scoate un Cuvânt (va traduce greşit un Cuvânt), va scoate un Cuvânt de Aici, Îi voi scoate partea din Cartea Vieţii." Voi treceţi peste iad, atârnând pe Cuvântul lui Dumnezeu. Nu lăsaţi ca cineva să preseze asupra voastră ceea ce nu este AŞA VORBEŞTE DOMNUL!

92 Oh, văd… Ei bine, ei spun, "Cu siguranţă, tot ceea ce am făcut. Tot ce am făcut!" Aceea este poate cei mai mari preoţi şi cei ce au gândit în zilele Marelui Păstor. Aşa s-a gândit Eva. aceea i-a spus-o Satan, "Cu siguranţă Dumnezeu nu va face." Dar El a făcut-o, fiindcă El a zis că va face. Şi pentru acel motiv El o va face din nou astăzi.

Nu-i de mirare, aşa cum a zis el, "Precum a fost în zilele lui Noe, în care opt suflete

au fost salvate, prin apă, tot la fel va fi la venirea Fiului omului." Vedeţi, foarte puţini, "Căci strâmtă este poarta, şi îngustă este calea care duce la Viaţă, şi puţini vor fi cei ce o vor afla." Este corect. "Fiindcă largă este calea care duce la distrugere, mulţi vor merge pe ea."

93 Când Marele Păstor a fost lovit, Marea Oaie-profet când a fost lovită în urmă acolo, El a zis, "S-a terminat!" Şi în minutul acela, imediat ce acest Păstor a fost lovit, s-a terminat. Păcatul a fost stabilit, nu mai era păcat acolo. Ei au fost curaţi, pedeapsa s-a plătit. Credincioşii ale căror nume au fost scrise în Cartea Vieţii, predestinaţi de la întemeierea lumii, aceea s-a termiant chiar în minutul acela în care Isus a zis că s-a terminat. El, acel Mare Păstor, a venit pentru oile Lui. S-a terminat, braţul drept al lui Dumnezeu a fost scos din sân, lovit. Apoi la Paşte El a întors-o (amin), l-a înviat din nou din sânul Lui, şi l-a întins spre voi şi spre mine, în forma Cuvântului Său, să ne răscumpere înpoi în Grădina originală din care ne-a scos păcatul. Secretul ascuns al marii inimi a Lui a fost descoperit printr-un Profet-păstor. Acela a fost descoperit printr-un Păstor, Profet-păstor.

94 Nu-i de mirare că munţii au săltat şi au strigat în ziua aceea. Nu-i de mirare că soarele şi-a ascuns faţa şi a strigat de bucurie. Nu-i de mirare că toată natura şi-a dat drumul; vântul a lovit pomii încât s-au lovit şi lovit, şi s-au bucurat, şi au sărit. Ei au văzut Profetul păstor, pe munte, răscumpărând fiecare nume din Cartea Vieţii. Şi ei au văzut că natura lor proprie a fost răscumpărată! Ei au strigat, şi au sărit. Şi lumea a intrat într-un cutremur de pământ. Şi munţii s-au despicat, şi pietrele au căzut. Şi soarele a apus. Şi orice s-a întâmplat. Ca orice adunare, când Păstorul vi se descopere că "s-a terminat!" Acolo…

95 Am văzut sărituri fascinante, şi bucurii fascinante, dar nimeni nu a fost rănit. Munţii au fugit, şi ei… soarele a apus, şi orice lucru s-a întâmplat, dar nimeni nu a fost rănit. Şi am văzut adunări unde puterea lui Dumnezeu a fost descoperită oamenilor căci ei "au fost eliberaţi de lume şi lucrurile lumii," şi bucuria Domnului a umplut adunarea. Ei s-au ridicat şi au strigat, şi au plâns, şi au strigat cât au putut de tare, pentru gloria lui Dumnezeu. Nu am văzut niciodată dezordine, ei au fost întotdeauna chiar în ordine; fiindcă ei au recunoscut-o, numele lor care au fost scrise în Cartea Vieţii Mielului înainte de întemeierea lumii. Marele Profet-păstor le-a adus Mesajul, şi ei au fost eliberaţi, Profetul-păstor. Nu contează ce au zis celelalte tărâmuri religioase referitor la Acela, ei au ştiut ce s-a întâmplat. Chiar cum au făcut păstorii aceia acolo în urmă, ei au ştiut ce s-a întâmplat.

96 Nimeni nu are dreptul să meargă la amvonul sfânt şi să predice Cuvântul până când nu a făcut cum a făcut Moise, să-l întâlnească pe Dumnezeu, însuşi, pe terenurile unde nici un teolog nu-L poate explica. Moise a fost acolo! Nu-i de mirare ce au zis mesagerii lui Israel, "Oh, aceea a fost lipsită de sens, tu doar ţi-ai imaginat că ai văzut-o; aceea este lipsită de sens," voi nu I-aţi putut-o scoate, el a ştiut-o! El a fost acolo! El a fost acela la care i s-a întâmplat! Şi nimeni printr-o diplomă teologică sau vreun grad de doctor nu are dreptul să stea în spatele unui amvon, să pretindă Mesajul lui Isus Cristos, până când mai întâi L-a întâlnit pe Dumnezeu faţă în faţă în Stâlpul de Foc. El nu are dreptul să se numească un mesager, fiindcă toţi teologii din lume nu-L pot explica să-L scoată din voi. Aceea vi s-a întâmplat! Voi aţi fost acolo, voi Îl cunoaşteţi. Nu contează ce spune altcineva, sau cât de mult pot spune, "zilele miracolelor au trecut, aceea nu este aşa," voi aceea vi s-a întâmplat, şi este conform cu Cuvântul.

97 Da, pentru acest motiv Moise a ştiut că Glasul acesta care i-a vorbit, era un Glas al Cuvântului. El a ştiut că Dumnezeu i-a spus lui Abraham, "Sămânţa ta va fi străină patru sute de ani, dar Eu îi voi elibera." Şi El a ştiut că cei patru sute de ani s-au încheiat şi el a fost chemat să o facă.

Bărbaţi şi femei, Dumnezeu a promis în ultimele zile că El va turna Duhul Lui peste orice făptură. El a promis că va trimite Botezul Duhului Sfânt, şi va chema o Mireasă fără pată sau zbârcitură. El a promis că o va face.El o va face. Nu ascultaţi aceşti păstori plătiţi, ei vă vor rătăci. Duhul Sfânt este Păstorul care să hrănească oile din Cuvântul Lui. Acela a venit întotdeauna prin Păstor. El este Păstorul nostru. Ascultaţi de el, voi sunteţi oile turmei Sale; dacă sunteţi, ascultaţi Glasul Lui. Nu ce va zice altcineva, ci ascultaţi ceea ce zice El. Glasul unui străin, nu ştiţi nimic despre acela.

98 Oh, vai, ascultaţi la Puternicul Păstor-profet din nou înterpretând şi prezentându-se

lor. Ioan, când a stat în râul Iordan, uitaţi-vă ce a zis el. El stătea acolo predicând, el a zis, "va veni ora…"

Observaţi, Ioan era fiul unui preot. ei au urmat întotdeauna linia tatălui lor, în acel fel îşi primeau numele. Prin orice făceau, ei i-au chemat astfel. Şi Ioan se presupunea a fi un preot ca tatăl lui.

Şi ştiţi, această mamă, când ea a fost convinsă, după ce Îngerul Domnului l-a întâlnit pe tatăl lui, Zaharia, şi s-a dus acasă la Elisabeta, şi ea avea deja şase luni în… să fie mamă. Dar ea nu avea viaţă încă, ea s-a speriat fiindcă copilul nu s-a mişcat. Aceea nu este normal. Aceea este anormală.

99 Şi Duhul Sfânt, Îngerul Domnului s-a arătat la Maria, şi i-a spus că ea "urma să aibe un copil, fără să cunoască bărbat," şi i-a spus despre starea Elisabetei.

Ea s-a dus sus pe dealurile iudeii, să-i spună Elisabetei. Şi când a întâlnit-o pe Elisabeta, ea i-a spus că ea, "urma să fie mamă." Şi ea nu a înţeles-o, "fără să cunoşti bărbat." Dar ea a zis, "Duhul Sfânt mâ va preaumbri, şi a zis că acest lucru Sfânt ce se va naşte din mine va fi numit 'Fiul lui Dumnezeu,' Şi se va numit 'Isus.'" Şi de prima dată când Numele Isus s-a vorbit în buze umane, un copilaş mort, în pântecele mamei lui, a săltat de bucurie şi a strigat; şi a săltat în pântecele unei mame, şi nu a primit viaţă încă.

Numele lui Isus Cristos a vorbit viaţă unui copil mort. Ce ar trebui să facă acela într-o biserică care pretinde că este născută din nou?

100 Şi noi stăm aşa de acri ca bostanii în saramură, şi lăsaţi ca astfel de lucruri să se întâmple. Şi vă temeţi să vă ridicaţi să vă mărturisiţi convingerile, şi condamnaţi toate aceste lucruri ca fiind fără sens, care îl face pe Isus Cristos acelaşi ieri, astăzi şi în veci. Este timpul Crăciunului, ieşiţi din aceşti moşi Crăciuni şi alte lucruri, aruncaţi lucrurile acelea fără sens, comerţul. Unde aţi auzit despre Moş Crăciun în Biblie? Aceea este o mitologie Romană, nu este nimic referitor la aceea, nu există un astfel de lucru. Să nu-i învăţaţi pe copiii voştri despre astfel de lucruri fără sens ca acela. Când într-o zi va trebui să-i spuneţi că nu a fost numai o povestire oarbă, atunci v-aţi minţit copilul. Şi aceea va răni mărturia voastră despre Isus Cristos, el va zice, "Poate este acelaşi lucru." Puneţi-L pe Isus Cristos Marele Păstor-profet înapoi în Crăciun unde aparţine El.

101 Observaţi, ascultaţi la acest profet, Ioan, în timp ce stă acolo. Noi toţi o ştim că el a fost un mare păstor-profet. Acum, el a avut un mesaj, Îngerul a ştiut că el îl va prezenta pe Isus.

Acum, el nu s-a putut duce la vreun seminar. Ei ziceau, "Acum, ştiţi că doctorul Aşa şi aşa este doar un om care va lua locul lui acum. Tu trebuie să-l prezinţi. Şi ştii că tocmai…" Vedeţi, el nu s-a putut amesteca cu omul.

La vârsta de nouă ani, ni s-a spus, că el s-a dus în pustie să se pregătească înaintea lui Dumnezeu. De acolo vin păstorii. Observaţi că mesajul lui nu a fost ca al unui teolog, cu ceva cuvinte mari, umflate de vreun grad. El a zis, "Oh, generaţie de şerpi." Spunând de oamenii religioşi, "Voi grămadă de şerpi." Aceea a văzut-o în pustie, El a văzut şerpi. Cel mai josnic lucru ce l-a putut afla era un şarpe, şi el i-a numit pe acei preoţi şi oamenii bisericii şi teologii ai acelei zile, "UIn grup de şerpi!" A zis, "Cine v-a avertrizat de mânia ce va veni? Nu începeţi să spuneţi, 'Aparţinem de aceasta, şi aparţinem de aceea,' căci vă spun că Dumnezeu este în stare să ridice din aceste pietre copiii lui Abraham." Pietre, ceea ce a văzut el în pustie. "De asemenea, securea s-a înfipt la rădăcina pomului." Aceea a văzut-o el: şerpi, pomi, pustie. Şi, vedeţi, acela a fost mesajul lui. El nu a cunoscut cuvintele mari umflate al unui doctor în divinitate (să-L poată explica), el doar a predicat exact în linia naturii.

102 Aceea o arătăm noi aici: toiagul păstorului, păstorul, oaia, linia naturii.

Ce a făcut el? El a avut un lucru mare de făcut, el a fost acela care l-a cunoscut pe Mesia. El a zis, "Vă spun, 'El stă aici între voi acum. Şi voi nu-L cunoaşteţi, fiindcă teologia voastră v-a legat aşa de tare, încât nu ştiţi unde sunteţi.'"

Într-o zi Isus a venit mergând afară, el a zis, "Iată, vine Mielul lui Dumnezeu care îndăpărtează păcatul lumii." Mielul! Aleluia! Adevăratul Ispăşitor! Acolo vine ceea ce a preumbrit fiecare oaie din Grădina Edenului în jos, un om obişnuit mergând jos la râu.

103 Ei au zis, "Ioan, de unde Îl cunoşti? Nu am văzut nici un lucru deosebit."

"Dar mărturisesc că, am văzut Duhul lui Dumnezeu coborând ca un porumbel, şi un Glas zicând, 'Acesta este Fiul Meu Preaiubit în care îmi găsesc plăcerea să locuiesc.'"

Urmăriţi Porumbelul şi Mielul. Vedeţi? Da. Cum era dacă a fost acela un dacă ar fi fost ceva… Cum era dacă acolo şedea un lup? Ei bine. Mielul acela nu s-ar fi dus pe… sau Porumbelul… Dumnezeu S-a simbolizat cu un porumbel, cel mai blând dintre toate păsările cerului; Fiul Lui printr-o oaie, cel mai blând dintre toate animalele de pe pământ. Vedeţi, pasărea curată a cerului, nu o cioară; nu un corb, ci un porumbel. Nu un porc, ci un miel. Orice altă natură nu s-ar fi legat împreună.

Şi observaţi când Porumbelul a venit peste Miel, acela L-a condus. Nu în felul cum ar fi vrut El, ci în felul cum Tatăl L-a condus. În acel fel este un adevărat miel astăzi. O, oilor din timpul Crăciunului, nu ştiţi că Dumnezeu vă conduce numai prin Cuvântul Lui? Acela este toiagul Lui.

104 Observaţi că nimic nu s-ar fi întâmplat, dar Ioan a zis, "Ceilalţi nu l-au văzut, dar mărturisesc, 'Eu l-am văzut.'" Prezentând: "Iată, Mielul lui Dumnezeu care îndepărtează păcatele lumii."

Îmi pot prezenta acum Mesajul meu de Crăciun, şi în timp ce închei acum: "Isus Cristos, acelaşi ieri, astăzi şi pentru totdeauna." Este acelaşi Miel. El este tot aşa de mult Mielul astăzi cum a fost atunci. El este tot aşa de mult aici cum a fost acolo, căci Cuvântul Lui este acelaşi. "Oriunde doi sau trei sunt adunaţi în Numele Meu, eu sunt în mijlocul lor." Aceea este exact ceea ce a zis El. El nu se schimbă, El este Dumnezeu, Cuvântul. El nu se schimbă; încă dă oilor Lui, şi le hrăneşte prin Păstorul-profet al Său, Hrana oilor Lui întâi. Nu la teologi, la oile Lui.

105 Ei nu vor… Cum o pot mânca ceilalţi. Dar cei înţelepţi Observaţi-o pe aceasta! Dar cei înţelepţi şi intelectuali, bine instruiţi ai lumii, încă doresc să spună că există un Moş Crăciun. Şi există tot felul de invenţii şi lucruri la care se închină, fiindcă ei nu-L acceptă, Cuvântul; fiindcă în denominaţiile lor, nu potriveşte cu gustul lor, păstorii închiriaţi ai zilei. Închiriaţi din crez, care vor să vă unească sub o capră, să nu o credeţi! Ei vă vor conduce la jgheaburile măcelăriei. Ascultaţi de Marele Păstor care s-a născut cu o mie nouă sute de ani în urmă în acestă lună, cu un timp dincolo în Mesajul Lui au venit păstori adevăraţi care au ştiut cum să poarte de grijă oilor.

Observând că, ei încă o doresc. Ei nu-L vor accepta astăzi, tot la fel cum nu au acceptat atunci, fiindcă nu potriveşte cu gustul lor bisericesc. Ei răsucesc Cuvântul acela şi-L fac să potrivească cu organizaţia lor, şi nu vor predica Cuvântul. Ei nu o fac! Ei spun, "Ei bine, aceea a fost pentru zilele apostolilor. Acela nu înseamnă aceasta." Acela înseamnă chiar exact ceea ce zice El, nu este nevoie de nimeni să ? Îl interpreteze pentru ei.

106 Acum haideţi în această oră să ne aplecăm capetele şi inimile spre praful pământului, şi să ne grăbim foarte repede la o iesle, să vedem şi să primim Lumina pe care acest Cuvânt îl aduce prin Păstor: Marele Profet-păstor, Isus Cristos Fiul lui Dumnezeu. Vă vorbesc de la distanţă, Poate nu mi-am potrivit cuvintele cum ar face unul din clerul bisericii, nici nu încerc să o fac. Încerc să-L vorbesc cum mi-L dă El.

Dar, vedeţi de ce a trebuit să fie păstori? Ceilalţi au fost aşa de instruiţi într-un alt gând încât ei nu au vrut să-L primească. Şi astăzi noi avem tot felul de supraveghetori, oameni de district, episcopi, preoţi, cardinali, papi, orice lucru din lume, care încearcă să ne conducă. Dar Dumnezeu ne-a dat un Păstor, şi Păstorul acela este Duhul Sfânt.

107 Ascultaţi-mă acum. "Când El…" (nu un gând, El este un pronume personal) "Când El, Duhul Sfânt va veni (Duhul Adevărului), El vă va descoperi aceste lucruri ce vi le-am spus, şi va arăta lucrurile ce vor veni." Acela este Marele Păstor, Acela este Păstorul ce l-a lăsat Isus. Şi Duhul Sfânt a scris Biblia, Biblia a zis aşa, "Oamenii din vechime, mişcaţi de Duhul Sfânt, au scris Cuvântul." Acum, poate Duhul Sfânt să vă tragă la un crez? Poate să tragă-să vă tragă la ceva la ceea ce nu va zice acest Cuvânt? Păi, acela va fi total imposibil. Duhul Sfânt va fi un mincinos dacă a zis că "Aceasta este ce ar trebui să faceţi," şi apoi să se întoarcă şi să zăcă, "Nu, a fost o greşală, şi faceţi ceea ce spune biserica să faceţi."

Acum, dacă aţi ascultat la ceva, la cineva care vă trage de la Păstorul real, adevărat care vă conduce la Cuvânt, Duhul Sfânt, şi nu aveţi experienţă, şi nu aveţi mărturia Duhului Sfânt în viaţa voastră, fără de care…

108 Dumnezeu este Unul. El este singurul care are Viaţa eternă, şi El este Viaţa Eternă. Şi orice lucru care are un început are un sfârşit. Şi dacă sunteţi doar un membru al unei biserici, aceea a avut un început. Dar Cuvântul lui Dumnezeu nu are început. Dumnezeu nu are… Şi când sunteţi născut din Dumnezeu, sunteţi născuţi din Cuvânt, atunci deveniţi un fiu al lui Dumnezeu, şi numele vostru este pus în Cartea Vieţii Mielului înainte de întemeierea lumii. Şi voi, culoarea părului ce îl aveţi, culoarea ochilor ce îi aveţi, statura în care sunteţi, Dumnezeu v-a văzut înainte de întemeierea lumii. Şi El v-a văzut, o fiinţă umană, cum sunteţi. Şi chiar dacă ar mai veni un milion de ani, nu ar exista nimic să vă reţină de la a veni înapoi la acel chip perfect pentru care v-a rânduit Dumnezeu la început, "Oile Mele Îmi ascultă Glasul, nu vor urma un străin."

109 Şi dacă nu aţi acceptat acea Viaţă Eternă, în seara aceasta, şi căutaţi o poveste inventată a vreunui copil într-o iesle, şi un grup de înţelepţi în jurul lui, să nu credeţi un astfel de lucru. Şi încercaţi să vă gândiţi, "Ei bine, va fi bine. Voi face aceasta. Şi mă voi ataşa de biserică. Şi aceea este tot lucrul de care am nevoie." Sunteţi pierduţi. Dacă nu aveţi Viaţă Eternă, cum puteţi să trăiţi cândva veşnic?

Puteţi lua un bob de grâu, nu contează cât de perfect arată, poţi man… Ştiinţa a fabricat unul, pe care îl puteţi deschide; Are aceeaşi umezeală, acelaşi fel de inimă, aceleaşi materiale din care a trăit grâul dn câmp, acelaşi lucru. Voi l-aţi putea pune în laborator, şi nu puteţi spune care este unul şi care este celălalt: se va face tot aşa de bună pâine şi dintr-unul şi din celălalt, el va face acelaşi fel de fulgi de porumb. Dar singurul fel cum puteţi spune care este, este să-i îngropaţi. Cel pe care l-a făcut omul, stă acolo, el putrezeşte şi niciodată nu înviază, Dar cel pe care l-a făcut Dumnezeu, are un germen de viaţă, el va trăi din nou.

110 Aţi putea imita un creştin, v-aţi putea duce la biserică ca un creştin, v-aţi putea pune numele în carte ca un creştin, v-aţi putea ataşa de o denominaţie ca un creştin; aceea ar fi în ordine, dar până când acea Viaţă Eternă nu este în voi, pentru care acel Păstor Bun Şi-a dat viaţa, să separe... Când Dumnezeu a venit jos la Cincizecime, El a coborât într-o minge de foc cum a venit pe muntele Sinai, cum a făcut El la primul păstor, Moise. Şi când El a coborât, El s-a separat în limbi de foc care s-a aşezat pe fiecare din ei, Dumnezeu s-a separat Însuşi la poporul Lui. Şi dacă nu aţi primit ceea ce… Petru a zis că "Este pentru voi, şi pentru copiii voştri, pentru cei ce sunt foarte departe."

111 Prieteni, nu ascultaţi de vreun mit teologic, fiţi născuţi din nou. Şi când sunteţi, Duhul care este în voi este parte din Dumnezeu, şi mărturiseşte despre fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu fiind "Adevărul." Dacă nu aveţi experienţa aceea, haideţi să ne grăbim la iesle, Cuvânt. Să ne grăbim la Biblie, departe de acele biserici decorate cu termeni teologici, la o adevărată iesle, la Cuvântul lui Dumnezeu unde se face cunoscut Mesia.

Cu capetele aplecate, să ne rugăm:

112 Dumnezeule drag, aceea este tot ce ştiu să spun de data aceasta. Ne apropiem de Crăciun, străzile sunt aglomerate cu bărbaţi şi femei, băieţi şi fete, presând, mişcându-se, încercând să cumpere un cadou să se întoarcă la cineva care le va da la fel. Mulţi oameni care se autonumesc creştini sunt afară pe străzi cumpărând ţigări, lichior, pentru cadouri de Crăciun. Dumnezeule, aceea arată că ei Ţi-o aruncă înapoi în faţă, învăţând copii lor ceva invenţie, o teologie Romană, păgână al lui Sfântul Nicolae, un mit care este uşor acceptat de lume, şi ei resping pe adevăratul Cristos de Crăciun, adevăratul Miel.

Dumnezeule, te rog, în seara aceasta, ca în timp ce avem capetele aplecate întoarse spre praful din care ne-ai scos. Tu ai spus lui Abraham odată, marele profet-păstor, "Du-te afară Abraham, şi numără nisipul care este pe malul mării."

Şi a întors cuvântul, "Nu se poate număra, nu le pot număra."

Apoi Tu ai zis, "Priveşte spre Ceruri, şi numără stelele." Şi el a ştiut că aceea era imposibil. Şi Tu i-ai spus, "Aşa va fi sămânţa ta." Noi privim la acel mesaj la acel păstor-profet, "din ţărâna pământului, la stelele cerului," chiar dacă există moarte în trupurile noastre muritoare, ducându-ne în praf, există o Viaţă care ne poate învia în stele.

113 Aşa cum ai zis la marele profet Daniel, "Şi cei care îşi cunosc Dumnezeul, în ultimele zile, vor face isprăvi. Şi cei ce întorc la neprihănire vor străluci ca stelele în veci de veci."

Doamne Dumnezeule, Mare Creator, Care ai fost binevoitor să vină pe pământ în forma lui Isus, să facă cunoscut omului ceea ce era Dumnezeu. Şi ai fost singurul care putea lua pedeapsa morţii, nici un Înger, nici un înlocuitor nu o putea face. Tu ai fost Singurul care a învelit pedeapsa, şi numai Tu o puteai îndepărta cu dreptate. Şi fiind Duhul, Tu nu puteai muri. Dar Tu ai fost făcut trup uman ca să poţi muri; şi ai devenit Mielul ca să poţi îndepărta păcatul celor Răscumpăraţi ai Tăi, ca să-i răscumperi prin Sângele Tău Propriu.

Oh, povestea este foarte mare, Doamne, ea trece peste capul multora. Să te gândeşti: "Micul Iehova, culcat într-o iesle, El a trebuit să trăiască ca un copil. Micul Iehova, născut într-un staul. Micul Iehova, jucându-se cu copiii pe stradă. Micul Iehova, adolescent. Micul Iehova, băiat de şcoală. Şi Iehova Atotputernic." Tu ai luat toate aceste locuri." Şi apoi Iehova, Mielul. Iehova, Profetul." Şi Tu ai devenit toate acestea să poţi suferi pedeapsa păcatului, şi să ne dai Viaţă Eternă.

114 Iartă-ne, Dumnezeule, noi, creaturile sărace, nevrednice ai acestei lumi. Suntem umiliţi în această seară, Doamne, când citim ce ai făcut pentru noi, şi ce puţin am făcut în schimb. Cum ai venit în zilele marilor conducători religioşi! Cum ai vrut să stai şi să reflecţi Cuvântul Tatălui! Cum nu ai compromis cu teoriile lor! Şi astăzi se pare că nu există nici unul care vrea să stea şi să numească Cuvântul încă "Cuvântul," şi să nu compromită. Ne rugăm, Dumnezeule, iartă-ne pentru aceste lucruri pe care le-am neglijat astfel. Şi dă-ne în seara aceasta în inimile noastre, în timp ce ţi le dăm ca iesle. Şi ştim că de fiecare dată când Cristosul răstignit este acceptat, există o naştere din nou, există o oaie născută din nou, există o cântare în Cer cântată de Îngeri. Peste un păcătos ce se pocăieşte, Îngerii cântă din nou.

Ne rugăm, Dumnezeule, ca dacă există unii aici în seara aceasta care nu te cunosc ca adevăratul Dar al lui Dumnezeu, ca un Salvator personal, nu numai printr-o concepţie mintală, ci printr-o naştere din nou (a fi născuţi din Duhul Tău), fie ca ei să-L primească chiar acum, Doamne, cu capetele aplecate. Şi dacă ar fi unul, Doamne, care nu a făcut-o, fie ca inimile lor să primească bucurie acum, şi să găsească ca păstorii din trecut, în ieslea inimilor lor, Cuvântul, Mesia; care le va fi dovedit ca Duhul Sfânt, Marele Păstor al zilei. Îţi cerem aceasta în Numele lui Isus.

115 Şi în timp ce avem capetele aplecate, şi am încredere că şi inimile noastre sunt aplecate, aţi vrea, fratele meu drag, chiar dacă sunteţi un membru al bisericii… Şi sper că nu v-am rănit prin a spune ceea ce am spus. Eu Este în ordine să aparţii la biserică, noi ar trebui să o facem, dar, frate, doar nu o accepta, tu trebuie să fii născut din nou. Aceea a spus-o Marele Păstor-profet, "trebuie să vă naşteţi din nou." El a zis-o unui teolog," Tu trebuie să te naşti din nou."

Şi când sunteţi născuţi din nou, aceea doar nu este fiindcă credeţi. Ei spun, "Voi sunteţi născuţi când credeţi."

Dar Biblia a zis, "Şi Diavolul crede." Acum, observaţi, nu este aceea, aceea este o experienţă.

Voi ziceţi, "Ei bine, am trăit o viaţă bună."

Tot la fel au trăit şi apostolii, dar nu s-au născut din nou până când au primit Duhul Sfânt. Ei nu au fost nici măcar convertiţi până când au primit Duhul Sfânt. Vă amintiţi de noaptea dinaintea trădării, sau în timpul trădării, chiar înainte de a avea loc trădarea? Isus i-a zis lui Simon Petru, "Când vei fi convertit, apoi să întăreşti pe fraţii tăi." Şi Petru L-a urmat trei ani şi jumătate, şi a scos draci, şi a vindecat bolnavii, a predicat Evanghelia, şi încă (conform cu Cuvântul) nici nu a fost convertit.

116 Acum, aţi vrea acel fel de Mesager în inima voastră în seara aceasta? Dacă într-adevăr vreţi… Aceea Nu contează ce spune altcineva, Acela este adevărat, frate, soră. Ştiu că este adevărat. Aţi vrea, în timp ce fiecare cap este aplecat şi orice ochi închis, nu la mine, eu sunt un om, fratele vostru, dar spre Cristos să vă ridicaţi mâna, zicând, "Eu cred Aceea. Şi într-adevăr vreau acel Cristos în inima mea, adevăratul Cristos de Crăciun"? Aţi vrea să vă ridicaţi mâna acum? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Este bine. Dumnezeu să vă binecuvânteze, Dumnezeu să vă binecuvinteze la fel. Doamne, sunt mâini peste tot.

Fie ca aceea să se întâmple, frate; fie ca aceea să se întâmple, soră; fie ca aceea să se întâmple, prietenul meu; fiţi plini cu Duhul lui Dumnezeu. Ce contează ce spune

altcineva? Amintiţi-vă, este viaţa voastră. S-ar putea să nu mai fim pe pământ dimineaţă, nu avem nici-nici o asigurare a vieţii decât avem suflare în nări acum. Poate nu vom mai respira încă odată, numai prin harul lui Dumnezeu. Şi la ce îţi foloseşte, nu contează cât de bună viaţă ai trăit şi ce…? Isus a zis, "Dacă un om nu se naşte din nou, în nici un fel nu va intra."

117 Acum, cunosc terminologiile despre ceea ce este naşterea din nou, dar să vedem ce s-a întâmplat în Biblie când ei s-au născut din nou. Petru a fost un credincios, apostolii au fost credincioşi, dar nu au fost născuţi din nou până când Duhul Sfânt a căzut peste ei la cincizecime. Acum, ei s-au întrebat ce s-a întâmplat, şi Petru a zis, cu ceilalţi, "Voi bărbaţi din Israel, vă aduc la cunoştinţă; Isus din Nazaret, un bărbat aprobat de Dumnezeu între noi prin semnele şi miracolele şi minunile, ce le-a făcut Dumnezeu prin El; Cel ce a fost cunoscut mai dinainte, prin sfatul hotărât voi aţi luat cu mâini rele şi L-aţi răstignit, pe Cel pe care Dumnezeu L-a înviat şi noi suntem martorii Lui. El a revărsat ceea ce vedeţi şi auziţi acum, şi este conform cu Scripturile."

Şi apoi, când au auzit aceasta, au fost străpunţi în inimă, şi au zis, "Bărbaţi şi fraţi, ce putem face să fim salvaţi?"

Petru le-a zis, "Pocăiţi-vă!"

118 Acum, prietenul meu Catolic stând aici, pe patru sau cinci dintre voi care staţi aici vă cunosc. Am discutat aceasta cu preotul vostru, poate nu preotul tău, dar, unul dintre preoţii Catolici, el a zis, "Isus a dat bisericii putere să ierte păcate, 'Oricui iertaţi păcatele, le vor fi iertate; oricui reţineţi păcatele, le vor fi reţinute.'" Este adevărat. Dar să vedem cum a făcut-o. cum au urmat apostolii porunca Lui, nu în conformitate cu felul care face preotul astăzi.

Dar ce a făcut primul preot, dacă vreţi să-l numiţi aşa, Petru, care avea cheile Împărăţiei, cum a zis să o facă? El a zis, "Pocăiţi-vă, fiecare din voi, şi fiţi botezaţi în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor, şi veţi primi darul Duhului Sfânt. Căci promisiunea este a voastră, şi a copiilor voştri, şi a celor ce sunt foarte departe, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeul nostru." Şi dacă Dumnezeu mai cheamă, aceeaşi experienţă este pentru voi dacă urmaţi aceeaşi reţetă. Dacă această adunare crede Aceea, cu capetele aplecate, ziceţi, "Amin." Apoi, orice mai puţin decât Aceea este contrară cu Cuvântul, şi nu după cum spune Păstorul.

119 Doamne Isuse, ei sunt în mâinile Tale acum. Mă rog ca fiecare inimă deschisă în seara aceasta care nu-L are pe Cristos, Mesia… Şi Cristos este Cuvântul, Cuvântul uns manifestat. Şi dacă există vreo inimă deschisă aici în seara aceasta care nu-l are pe Mesia acela, adevăratul Dar de Crăciun, singurul Dar real de Crăciun ce există şi Dumnezeu L-a dat lumii, şi L-a declarat lumii prin păstorii, Mielului Lui, Ispăşirea pentru păcat. Şi dacă inima aceea este deschisă în seara aceasta, pune în ea, Doamne, Mesia Cuvântul de astăzi. Ţi-i predăm în Numele lui Isus Cristos, Fiul Tău. Amin.

120 Îl iubiţi? Îl credeţi? Căutaţi mai întâi Împărăţia lui Dumnezeu, şi neprihănirea Lui, toate celelalte lucruri vi se vor adăuga."

Prieteni, înainte de a elibera, aş vrea să spun aceasta. De multe ori, sunt înţeles foarte greşit. Eu am un Mesaj de la Dumnezeu, şi trebuie să declar Mesajul acela cu orice preţ. Ştiu că este înţeles greşit. Dacă nu ar fi, atunci nu ar fi Mesajul lui Dumnezeu; nu ar putea fi. Există prea multe raţiuni astăzi pentru ca El care nu sunt înţelese greşit. Cred că Dumnezeu are un bărbat în fiecare denominaţie şi organizaţie a lumii, şi eu nu sunt împotriva fraţilor mei. Am venit aici la Tucson, cu trei ani în urmă, am avut o adunare cu voi predicatorii sus la Gilmore, şi m-au întrebat, dacă am "venit aici să încep o biserică?"

Am zis, "Nu, domnule. Am venit aici să vă ajut." Dar nu mi s-a cerut încă, de trei ani. Dar tot la fel, eu sunt aici să vă ajut. Sunt aici să dăm mâinile împreună cu voi, nu să ne ataşăm de organizaţii cu voi, ci să dăm mâinile şi inimile cu voi asupra Cuvntului lui Dumnezeu, să încercăm să predicăm Evanghelia la orice suflet pierdut şi orice persoană nevoiaşă care este sub sunetul glasurilor voastre.

Eu mă ofer lui Dumnezeu, în seara aceasta, cu toată inima mea, cu tot ceea ce este în mine. Nu am prea mult de dat; nu pot aduce tămâie, smirnă, şi aur, căci nu am. Dar tot ceea ce am în mine, ceea ce mi-a dat Dumnezeu, această viaţă, I-o dedic proaspăt în această seară, pe ieslea Cuvântului Său în inima mea; şi-I promit, să rămân cu acel

Cuvânt, dacă mă va lăsa să trăiesc încă un an, cât de credincios pot sta; să predic fiecare bucăţică din El, şi să cred fiecare picătură din El; astfel, ajută-mă, Dumnezeule. Vreţi să faceţi la fel cu mine?

121 Primeşte-ne, Doamne. Noi primim darul Tău de Crăciun, pe Mesia, Cuvântul uns care dovedeşte Prezenţa Ta cu noi, Doamne, indiferent de crez sau denominaţie. Ne aflăm astăzi, lumea falimentează, şi aici marele Mesia stă cu mâinile întinse: Isus Cristos acelaşi ieri, astăzi şi în veci, care a făcut promisiunile, că în aceste ultime zile, biserica va fi aşa de organizată încât va merge în Laodiceea. Şi o vedem astăzi, Doamne.

Ce putem face, Dumnezeule, drag? Ce pot face eu? Ajută-mă şi pe ceilalţi păstori, Doamne, din jurul lumii, păstori ai Cuvântului, să-L proclame, Doamne, în acest an următor. Ajută-ne, Doamne, ne rugăm. Dă-ne Dragostea Ta şi Duhul Tău şi Lumina Ta. Ne dedicăm în seara aceasta Cuvântului Tău şi chemării Tale. În Numele lui Isus Cristos, primim Darul Tău de Crăciun: Cuvântul lui Dumnezeu întrupat în noi. Amin.

122 Îmi plac cântările bisericii. Pavel a zis, în Biblie, "Când cânt, voi cânta în Duhul. Dacă voi predica, voi predica în Duhul. Orice voi face, o voi face în Numele lui Isus Cristos." Acum, fiindcă aceasta a fost încordată pentru voi… Şi eu vă apreciez. Am venit cu acest Mesaj. Uneori se pare că nu-mi place să Îl spun, dar totuşi sunt dator, fraţilor. Dacă nu o fac, sunt un făţarnic. Dacă nu o fac, sunt un trădător al conştiinţei mele, şi al meu-credinţei mele proprii în Cuvântul lui Dumnezeu. Trebuie să o fac, nu pentru a fi deosebit, ci pentru a fi corect cu chemarea mea. Şi aş vrea să vă ajut pe toţi, aş vrea să fac orice pot.

Acum să cântăm unul dintre marile imnuri al tuturor timpurilor, ce îmi place aşa de mult, Îl iubesc. Ştiţi, cred că dacă toţi L-am iubi, am face ceea ce ne-a cerut El să facem. "De ce mă numiţi, 'Domn,' şi nu faceţi lucrurile ce v-am poruncit să le faceţi? Cum Mă numiţi, 'Domn,' şi apoi nu faceţi ceea ce v-am spus să faceţi?"

123 Aţi asculta mai degrabă la un păstor închiriat care va zice, "puneţi-vă numele într-o carte, şi ataşaţi-vă; luaţi această cină, ziceţi aceasta, şi este în ordine," când Marele Păstor Însuşi a zis, "dacă un om nu se naşte din nou nici nu poate vedea măcar Împărăţia cerului"?

Şi priviţi la acei teologi instruiţi ai acelei zile, instruiţi! Sfinţi? Trăind curat? Nu avem nimic cu ce să o comparăm astăzi, în felul cum au trăit ei. Şi cum i-a numit Marele Păstor? A zis, "Voi sunteţi ai Tatălui vostru Diavolul," fiindcă ei nu au… Ei au recunoscut Cuvântul, dar Cuvântul dintr-o altă zi, nu Cuvântul din acea zi.

Dacă i-ar fi recunoscut timpul lui Noe, acela este în ordine, acela a fost timpul lui Noe; dar acela nu va merge în timpul lui Moise. Şi timpul lui Moise nu va merge în timpul lui Cristos. Vedeţi? Timpul lui Luther nu mergea în timpul lui Wesley. Timpul lui Wesley nu va merge în timpul Penticostalilor. Şi Penticostalii au făcut acelaşi lucru cum au făcut ceilalţi. Acum, cine mi-a dat ajutor în zilele trecute? V-am întrebat.

124 Când un fir de iarbă se ridică, ce este aceea? Ce… când un fir de grâu răsare. Isus a zis, "Dacă un bob de grâu cade în pământ." Ce se întâmplă când un bob de grâu, sau un grâu cade în pământ? Primul lucru ce răsare este un firicel. Nu este ca bobul care a căzut în pământ. Urmăriţi natura. Acela nu-i ca bobul care a intrat, ci este purtătorul Vieţii de grâu. Ce a venit…

Acel infidel care a scris acea carte renumită, Dumnezeul tăcut, a zis, "Cum ar putea exista un Dumnezeu care a putut deschide Marea Roşie, şi să stea timp de o mie de ani de epoci întunecate văzând copilaşii mâncaţi de lei, şi oamenii atârnaţi pe cruci, şi ucişi în arene şi alte lucruri, şi nici nu şi-a deschis gura?" Vedeţi, Cuvântul este o descoperire.

125 Acel grâu, când acel grâu real a început la început, îi lipsea Dumnezeu. Şi în final a venit un Grâu, un adevărat Grâu, unul care Îl reflecta pe Dumnezeu, care reflecta Cuvântul Lui întreg aşa încât acela a fost Cuvântul. Apoi Dumnezeu i-a dat o Mireasă la Cincizecime; dar Mireasa aceea a căzut într-un pământ prin epocile întunecate, tot la fel ca grâul real, El a căzut. Şi de ce nu a putut lucra? Fiindcă a fost ascuns sub pământ, a trebuit să putrezească înainte de a putea rodi.

Dar deodată a venit un preot mic odată, cu numele Martin Luther, şi el a răsărit un singur Cuvânt al Adevărului: "cel drept va trăi prin credinţă," acolo a răsărit un firicel; apoi un alt firicel l-a urmat, Zwingli, şi apoi a venit Calvin şi Knox şi în jos.

Primul lucru ştiţi, aceea şi-a schimbat frunza, ea s-a transformat într-un spic.

Acum, acela arăta puţin mai mult ca acela, dar încă acela nu a fost lucrul real care a intrat în pământ, pe acolo a venit Wesley. Din Wesley a ieşit biserica Metodistă, din biserica metodistă au ieşit Nazarinenii, Fraţii Uniţi, şi alţii. Ce a făcut aceea? Aceea a căzut înapoi şi a rodit, arăta ca bobul real de grâu acum, Cincizecimea.

126 Acum, urmăriţi-l pe Isus, în Matei 24:24, "În ultimele zile, cele două duhuri se vor apropia aşa de mult împreună încât vor înşela chiar Aleşii, dacă ar fi posibil." Acum, când acel bob de grâu a ieşit, orice crescător de grâu ştie că acela arăta perfect, ca bobul de grâu. Dar staţi jos şi-l luaţi în mână, îl deschideţi. Nu este grâu în el, este o pleavă. Dar acolo mult în urmă, sub microscop puteţi vedea un muguraş, acolo iese grâul. Şi apoi pentru ce este acea pleavă? Ea este să protejeze grâul, arşiţa soarelui îl va omorâ, aceea protejează bobul până când bobul se maturizează. Şi apoi când bobul s-a maturizat, pleava se retrage de la el. Dar, ai observat, acel bob de grâu care iese afară, trebuie să fie acelaşi fel de bob care a intrat în pământ.

127 După trezirea lui Luther, a venit o organizaţie. După trezirea lui Wesley, a venit o organizaţie. După Alexandru Smith, John Alexander Campbell, John Smith, toţi ceilalţi dintre ei, au devenit organizaţii. După Cincizecime, chiar în jos ca lucrul real, dar a devenit o organizaţie. Ce a făcut aceea? S-a retras.

Noi am avut cincisprezece ani de trezire, aceea nu s-a cunoscut în toată istoria. Şi urmăriţi, în cei cincisprezece ani de trezire, Ea a cuprins întreaga lume, şi nici o organizaţie nu s-a zidit din Aceea. Unde a fost Ea? (A început ploaia târzie, ea a murit în a… deodată a murit.) Nu a fost nici o organizaţie ce a urmat Acesta. De ce? El este bobul în sine, nu mai poate exista nici unul. Pleava se retrage, fără cooperare, nimeni nu vă doreşte. De ce este aceea? Ea trebuie să fie Acela.

128 De ce s-a stabilit biserica aceea acolo? Să-L sprijinească. Unde… Noi am fi cooperat? Ce Baptist, sau Prezbiterian, sau Lutheran ar fi suportat o campanie de vindecare Divină? Acum când Adevărul iese afară, ce s-a întâmplat? nu pleava; ci Viaţa iese din pleavă, chiar în bob, adevărata Viaţă reală. Organizaţia stă acolo, moare, chiar cum a făcut în fiecare epocă, ea face la fel. Voi aţi ieşit din aceea, cu cincizeci de ani în urmă, şi v-aţi dus chiar înapoi la ea din nou! Dar Viaţa reală urmează bobul, noi suntem la timpul sfârşitului, fraţilor.

129 Pentru ce s-a tras afară? Pentru ca să aducă bobul în prezenţa Fiului, să coacă grâul la o coacere de aur pentru Stăpân. De ce s-a tras înapoi? Astfel, aceea cauzează atacuri de inimă, lacrimi, căci ei nu stau înaintea s-o-a-r-e-l-u-i, ci înaintea F-i-u-l-u-i, să fie copţi la Evanghelia deplină, să manifeste fiecare lucru ce L-a promis Isus Cristos în Biblie. Se ridică un Trup astăzi între oameni. Şi nu vor mai exista organizaţii, aceea intră chiar în Laodicea. Prin ce a prosperat organizaţia? Milioane de dolari, şi milioane de suflete.

Şi de unde a venit păstorul? Să-Şi elibereze fraţii din robie. Eu nu ştiu; Dumnezeu să fie cu noi, să ne ajute. Studiaţi Cuvântul! Cercetaţi Scripturile! În ele credem că avem Viaţa Eternă, şi Ele sunt acelea care mărturisesc despre Adevăr. Vedeţi, Dumnezeu a alocat Cuvintele Lui la fiecare epocă. Această epocă întotdeauna…

130 Ce a zis Isus când a venit? A zis oamenilor, "Făţarnicilor! Pereţi văruiţi, ziditori ai mormintelor profeţilor, şi părinţii voştri i-au pus acolo. Şi voi sunteţi fiii părinţilor voştri. Şi lucrările ce le-au făcut ei, veţi face şi voi." Aceea veşnic rămâne la fel, fraţii mei.

Dar când va veni Isus într-o zi, Marele Păstor al oilor de la Cincizecime, prin Luther prin toate veacurile, cei ce au acceptat Lumina au venit prin purtători (nu au acceptat purtătorul, au acceptat Lumina; vedeţi, au ieşit), El va veni să răscumpere. Sunt foarte fericit că ştiu că El va veni din nou. oh, aţi vrea să fiţi număraţi cu grupul Lui? Aţi fi număraţi? Există numai o singură cale să o faceţi, nu prin ataşarea de vreo biserică, ci prin a fi născuţi în El. "Şi toţi pe care Tatăl Mi i-a dat, vor veni la Mine, şi nimeni nu poate veni numai dacă "Tatăl Meu îl cheamă." Vedeţi, aceea este totul referitor la aceea, să-L acceptaţi. El Acela-i singurul dar de Crăciun despre acre ştiu, este darul lui Dumnezeu care a fost dat lumii, singurul Lui Fiu născut. Şi El este acelaşi, ieri, astăzi şi pentru totdeauna, Cuvântul. Vedeţi? Credeţi-L în această zi, plinătatea Bibliei.

131 Când cele şapte taine… În urmă prin cele Şapte Epoci ale Bisericii, au existat şapte taine ascunse. Eu scriu o carte despre aceea. Şi un mare teolog mi-a zis nu de mult timp, a zis, "Frate Branham…" Vedeţi cum Satan va încerca să vă lovească de pe drum? El a zis, "Frate Branham, ştii ce? Cred că Domnul îţi va descoperi ce ai de făcut după

aceea. Este să… va fi vreun secret mare care este ascuns sub aceste Şapte Peceţi."

Am zis, "Nu, aceea nu este, frate."

El a zis, "Va fi ceva ce nici măcar nu este scris în Cuvânt."

Am zis, "Nu! Nu! Uit-o, 'Oricine va adăuga un cuvânt, sau va scoate un Cuvânt.'" Vedeţi, El este deja acolo, dar reformatorii nu au reuşit să-L vadă, ei nu au trăit suficient să-L vadă.

Şi epocile s-au încheiat acum, noi suntem chiar aici în Laodicea. Şi amintiţi-vă, epoca Laodiceea, El a fost în afara bisericii, bătând, încercând să intre înapoi: Eva l-a scos pe Adamul ei afară. Dumnezeule, ajută-ne. Să ieşim dincolo de tabără să-L aflăm. Să suferim dincolo de porţi cu El. Haideţi să mergem la El în moartea Lui, în îngroparea Lui, şi în învierea Lui; căci El este acelaşi ieri, astăzi şi pentru totdeauna.

132 Să cântăm un imn înainte de a pleca. Aţi vrea? Îl iubesc. Ai vrea să ne dai nota, soră? Câţi ştiu vechiul imn? Eu… Dacă aţi fost cândva în adunări, îl iubesc.

Acum să ne închidem ochii, gândiţi-vă la Iehova. Nimeni nu a fost vrednic, nimeni nu a putut-o face decât El. Şi El a coborât, şi a devenit un copilaş El a venit, un adolescent. El a devenit un tâmplar, un om muncitor. El a devenit Mielul, El a devenit o jertfă. El a înviat triumfător, Iehova. Şi aşa cum Moise şi-a tras mâna din sân de peste inima lui, Dumnezeu şi-a tras mâna de pe sânul Lui (secretul Lui) Fiul Lui care a fost lovit cu boala păcatului, incurabil; şi a băgat-o înpoi în sân, şi a tras-o şi a extins-o la voi şi la mine: "Isus Cristos acelaşi ieri, astăzi şi pentru totdeauna."

Priviţi la El acum:

Îl iubesc, Îl iubesc
Că-ntâi El m-a iubit,
Şi a plătit salvarea mea
Pe lemnul Calvarului.

133 Câţi ştiu de ce a trebuit să fie păstori, ziceţi "Amin." Trebuie! De ce un păstor? Acela a trebuit să fie. Acum în timp ce cântăm acelaşi verset din nou, întindeţi-vă mâna peste masă. Există Metodişti, Baptişti, Lutherani, Prezbiterieni, Catolici, şi toţi, stând aici în seara aceasta. Daţi mâinile, ziceţi, "Pelerin însoţitor, sunt foarte fericit să fiu aici cu tine, în seara aceasta." Spune-le ceva. Ziceţi, "Dumnezeu să vă binecuvânteze," în timp ce dăm mâinile unii cu alţii acum. În timp ce cântăm din nou acum:

Îl iubesc, Îl iubesc

……..

…salvarea mea
Pe lemnul Calvarului.

Acum să ne închidem ochii şi să ne ridicăm mâinile, şi să-I cântăm:

Îl iubesc, Îl iubesc
Că-ntâi El m-a iubit,
Şi a plătit salvarea mea
Pe lemnul Calvarului.

134 Şi acum, Dumnezeu nu are formă. Astfel, să ne aplecăm capetele şi să-l fredonăm acum, ca şi copiii, voi copiii lui Dumnezeu. Nu vă uitaţi la ceea ce s-ar gândi lumea, voi vă închinaţi acum, vă închinaţi lui Cristos. Doar aplecaţi-vă capetele şi fredonaţi-l. [Fratele Branham conduce adunarea în fredonare: Îl iubesc.]

Nu vă simţiţi ca şi spălaţi? Doar într-un fel, ceva care a înlăturat toată îndoiala şi lumea de pe voi? Vă simţiţi astfel? Ridicaţi-vă mâinile, "Mă simpt total spălat. Mă simpt diferit Simpt ca şi cum am mâncat din mâinile Lui. Am" Aşa cum a mărturisit fratele, "Hrană, hrana păstorilor, hrana oilor." Acela-i Cuvântul.

135 Oile lui Dumnezeu se hrănesc din Hrana Lui, "Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu." Şi acesta este Acela, Biblia. Ne hrănim pe fiecare Cuvânt, nu doar unele din Cuvinte, ci fiecare Cuvânt care iese. Oh, nu vă face să-L iubiţi? Să ne gândim că acum avem Viaţă Eternă! Nu vom fi, acum suntem fii lui Dumnezeu. Nu vom fi, acum! Şi stăm împreună în locurile cereşti În Cristos Isus. Şi marea televiziune, care declară că există o undă de eter care face oamenii (persoana care călătoreşte în jurul pământului) cunoscută prin-prin ecranul de televiziune. Marele

Cuvânt al lui Dumnezeu, şi Duhul lui Dumnezeu ia Cuvântul lui Dumnezeu, îl reflectă pe Isus Cristos în locurile cereşti oilor Lui, căci El este acelaşi ieri, astăzi şi pentru totdeauna. Nu este El minunat? Minunat! Dumneezu să vă binecuvânteze.

136 Acum să ne ridicăm doar un moment. (Aveţi pe cineva pentru binecuvântare?) Acum, amintiţi-vă, în timpul Crăciunului, închinaţi-vă Domnului Isus. Închinaţi-vă Lui în Puterea învierii. Şi dacă pot face cândva vreun favor (vouă, păstorului vostru, bisericii voastre, sau ceva), noaptea nu se întunecă prea tare, ploaia nu vine prea tare.

Seara trecută (există o doamnă care este prezentă aici) am fost foarte ocupat, am adus bolnavii şi alte lucruri până când… A existat o femeie de vreo optzeci şi ceva de ani care şi-a pierdut mintea, şi a avut ea s-a gândit că are un copil sau ceva, ea şi-a ieşit din minţi. Şi Billy, din birou, m-a sunat, a zis, "Tată, poţi?"

Am zis, "Nu pot chiar acum. Există oameni Eu doar nu pot veni."

El a zis, "Tată, poţi începe rugăciunea? Le voi spune că te rogi."

Am zis, "Da." Şi chiar în acelaşi moment ea şi-a revenit. Ea a adormit, s-a trezit în starea ei normală; a mâncat o supă de pui completă, în sensul normal. Persoana a stat aici şi a mărturisit cu câteva momente în urmă.

137 Fratele Mack, l-am văzut aici cu un timp în urmă, pe undeva în biserică. El este aici, unul dintre păstori, păstorul local. Un frate foarte scump, şi eu l-am iubit întotdeauna pe fratele Mack de când am început slujba. Şi apoi l-am întâlnit…

Şi am fost sus în British Columbia; şi doar vă arăt cum Dumnezeu va lucra fiecare lucru corect. Eu deja m-am urcat pe un cal, şi mergeau înapoi în pustie unde am condus un grup întreg de Indieni la Dumnezeu; şi toţi au fost convertiţi, şi L-au primit pe Isus.

Şi prin profeţie aceea a spus băiatului Indian care şi-a pierdut poneiul, cu doi ani în urmă, i-a spus unde îl poate afla, cât de departe va fi, şi unde va sta poneiul. Mama lui murea de un atac de inimă. Ea a fost vindecată şi salvată. Şi acest băiat venind să o vadă, ştiind că el calul lui s-a aflat exact în felul cum i s-a spus, şi orice lucru.

138 Nici un Cuvânt nu l-a vorbit cândva Domnul… Voi întreba pe cineva dintre voi, "L-a auzit El spunând ceva, ceea ce mi-a spus să vă spun, fără să se întâmple chiar exact?" Dacă este corect, ziceţi, "Amin." Vedeţi? Vedeţi? Exact, niciodată nu a greşit, niciodată.

Şi fratele Mack a zăcut la punctul morţii, şi din întâmplare soţia lui l-a chemat pe Billy… soţia fiului meu, şi i-a spus a întrebat unde eram; acea domnişoară drăguţă… şi soţia lui. Şi ea… Şi nora mea a zis, "El a plecat în British Columbia de nord într-o excursie de vânătoare."

Şi în dimineaţa aceea, cumva, eu doar nu am putrut călări calul acela. Şi atunci Billy a zis, "Cred că voi suna din nou acasă." Şi s-a dus la post şi a sunat. Şi iată-i venind fugind înapoi, când micul Indian stătea acolo, micul oricine avea poneiul, şi a zis, "Fratele Mack stă la punctul morţii, şi te cheamă."

139 Şi m-am ridicat, m-am dus în pădure şi am îngenunchiat. Am zis, "Dumnezeule drag, acolo departe, la trei mii de mile prin ţară, în ţara însorită a Arizonei, în Tucson, este fratele meu, şi el zace la punctul morţii. Vrei să-l ajuţi?"

Şi doar ceva mi-a vorbit, "Totul este bine."

Şi când am venit la fratele Mack zilele trecute, să vorbim, l-am întrebat, "În ce oră s-a întâmplat?" Aceea a fost exact în aceeaşi oră când ne-am rugat.

Oh, El Nu este El minunat! El este acelaşi ieri, astăzi şi pentru totdeauna. Sunt foarte fericit să ştiu că trăiesc în Prezenţa Regelui.

140 Să ne aplecăm capetele acum, şi un frăţior scump de aici, un frate misionar, un prieten al meu, un membru al Adunărilor lui Dumnezeu, un frăţior mic aici. Îl numesc, "Creeche." El a vorbit aşa lucruri frumoase. Fratele Creech, eu te numesc aşa. Nu ştiu ce să spun, tu eşti fratele meu şi slujitor împreună în suferinţele lui Isus Cristos din această ultimă zi. Fie ca Dumnezeu să te binecuvânteze. Şi cred că fratele Tony a zis că tu vei elibera adunarea de data aceasta, în timp ce ne aplecăm capetele. Bine, vino.

www.messagehub.info

Predici De

William Marrion Branham

"…ci în zilele când al şaptelea înger va suna din trâmbiţă …" Ap. 10:7